

Opiskelijatapahtuman Projektipäällikkyys: Miten approja järjestetään?

Roope Kuivalainen

2019 Laurea

Laurea-ammattikorkeakoulu

**Opiskelijatapahtuman Projektipäällikkyyks:
Miten approja järjestetään?**

Roope Kuivalainen
Liiketalous
Opinnäytetyö
12, 2019

Roope Kuivalainen

Opiskelijatapahtuman Projektipäällikkyys: Miten approja järjestetään?

Vuosi 2019 Sivumäärä 52

Opinnäytetyön tavoitteena on tutkia sitä, millä tavalla opiskelijatapahtumia järjestetään, sekä millainen on projektipäällikön rooli opiskelijatapahtumassa. Tarkoitus on saada informaatiota suurien appro-tapahtumien taustaorganisaatioista, tapahtumajärjestämisestä, projektipäällikön roolista näissä tapahtumissa sekä heidän kokemuksiaan johtavassa asemassa olemisesta.

Opiskelijatapahtumia on monia erilaisia, ja opinnäytetyöhön valitut appro-tapahtumat ovat yksi suosituimmista opiskelijatapahtumien muodoista. Approjen järjestämisestä ei ole saatavilla paljoa kirjallista tietoa, ja tämän työn haastatteluiden myötä ymmärrys niiden järjestämisestä kasvaa. Projektipäälliköt toimivat vastuullisissa rooleissa näissä tapahtumissa, ja opinnäytetyö haluaakin selvittää millä tavalla näissä tapahtumissa projektipäälliköt johtavat, mitä asioita heille on tullut tapahtumaa tehdessään esille ja onko tehtävästä ollut hyötyä heille johtamiskokemuksena.

Tietoperustana opinnäytetyössä käytetään niin tapahtumajärjestämisen oppaita, kuin ohjeita hyvänä projektipäällikkönä toimimiseenkin. Kirjoittajalla on myös omakohtaista kokemusta usean vuoden ajalta opiskelijatapahtumista järjestäjän roolissa. Menetelmänä opinnäytetyössä on käytetty teemahaastatteluita. Työ haluttiin rajata suuriin appro-tapahtumiin Helsingin alueella. Tämä helpotti sekä haastattelujen järjestämistä, että heidän kertomiensa asioiden vertailua. Suuren osallistujamääränsä vuoksi tapahtumissa projektijohtaminen korostuu, ja projektipäälliköiden rooli ja vastuu ovat suuremmat. Näin saatiin myös enemmän projektijohtamisessa olevia tärkeitä asioita selville. Haastateltavaksi työssä saatiin kolmen suuren appro-tapahtuman projektipäälliköt vuodelta 2019.

Approt ovat opiskelijatapahtumia, jotka toteutetaan projektimuotoisesti ja usein jokavuotisesti. Approissa projektipäällikön vastuu on suuri, ja hänen täytyy toteuttaa lukuisia eri tehtäviä. Projektipäällikköä valvoo ohjausryhmä tai vastaava, ja hänen kanssaan tapahtumaa toteuttaa projektitiimi. Projektipäällikkö toimii johtavassa asemassa, ja appro-tapahtumissa toimiminen antaa hyvää kokemusta johtamisesta sekä tapahtumatuottamisesta. Projektipäällikön on hyvä toimia vain omassa tehtävässään, joka tarkoittaa tapahtuman tehtävien delegointia, fasilitointia sekä viestimistä niin projektin sisäisesti kuin ulkoisesti.

Tapahtumat toteutetaan suunnitellen ja saaden tapahtumapäiväksi vaadittavat tehtävät valmiiksi. Tapahtumapäivänä projektipäällikkö toimii kokonaiskuvan haltijana ensisijaisena ongelmatilanteiden ratkojana. Tapahtuman jälkeen käydään sen toteutunut kulku läpi sekä palautteet osallisilta tahoilta. Lisäksi työntekijöitä ja muita sidosryhmiä kiitetään osallistumisesta.

Asiasanat: Approt, Projektipäällikkö, Opiskelijatapahtuma

Roope Kuivalainen

Being a project manager in a student event: How to organize a pub crawl

Year	2019	Pages	52
------	------	-------	----

The purpose of this thesis was to study how student events are organized and what the role of the project manager is in these events. The plan was to gain information about the organizing organizations of big pub crawl events, event organizing, being a project manager on such events and the experiences of an event organizer.

There are many different student events, and the pub crawl events chosen for this thesis are one of the most popular forms of student events. There are no written information about the organizing of such events and with the interviews of this thesis the comprehension of how to organize will increase. Project managers act in a responsible role in these events and this thesis tried to find out how are they leading, what they have experienced and has it been beneficial to them as a leading experience.

The theoretical part of this theses was based on guides on how to make events and guides to being a good project manager. The thesis author has also many years of experience from organizing student events. The method used was theme interview. The thesis was limited into observing big pub crawl events in the city of Helsinki. This made obtaining interviewees and comparing their answers easier. Because of the size of the chosen events, their project management is emphasized and the role and responsibilities of the project manager are bigger. The interviewees were project managers of three big pub crawls in 2019.

Pub Crawls are student events, that are executed via a project and organized every year. In a pub crawl the responsibility of a project manager is significant and he must perform a lot of different tasks. The project manager is supervised by a steering group, and a project team is helping to execute the project. The project manager works in a leading position and working in a pub crawl provides valuable experience in leading and in event organizing. It's preferable for the project manager to work only in his/hers role, which includes delegating the tasks of the project, facilitating and communicating both inside and outside of the project.

These events are executed via planning and completing the tasks needed before the event day. In the day of the event the project manager is the person with the big picture and works as the primary problem solver. After the event the project team goes through what happened at the event and what kind of feedback they have received from the participating parties of the event. It's appropriate to thank the workers and other stakeholders for the event.

Keywords: Pub Crawl, Project Manager, Student Event

Sisällys

1	Johdanto.....	6
2	Opiskelijatapahtuma.....	7
2.1	Approt	8
2.2	Kuka järjestää opiskelijatapahtumia?.....	9
3	Tapahtumajärjestäminen	10
3.1	Tapahtumajärjestämisen kolme vaihetta.....	10
3.1.1	Suunnitteluvaihe.....	10
3.1.2	Toteutusvaihe	12
3.1.3	Jälkimarkkinointi	12
3.2	Onnistuneen tapahtuman malli	13
4	Projektijohtaminen	14
5	Haastattelut.....	17
5.1	Taustatiedot sekä tapahtuman organisointi	19
5.2	Projektipäälliköksi valinta, perehdytys sekä projektitiimi	20
5.3	Tapahtuman toteuttaminen käytännössä	23
5.4	Johtaminen sekä projektipäällikkönä oleminen, vapaa sana	26
6	Tulokset	34
6.1	Taustatiedot sekä tapahtuman organisointi.....	34
6.2	Projektipäälliköksi valinta, perehdytys sekä projektitiimi	35
6.3	Tapahtuman toteuttaminen käytännössä	37
6.4	Johtaminen sekä projektipäällikkönä oleminen, vapaa sana	40
7	Johtopäätökset	47

1 Johdanto

Opiskelijatapahtumia järjestetään lähes jokaisessa opetuslaitoksessa peruskoulusta lähtien. Oppilaiden ja opiskelijoiden itsensä tekemät tapahtumat opettavat käytännössä mm. projektiosaamista, johtamista, budjetointia, luovaa ajattelua, yhteistyökumppaneiden kanssa toimimista sekä tiimissä työskentelyä. Mitä korkeammalle koulutusasteelle mennään, sitä suurempia ja monimutkaisempia tapahtumia opiskelijat järjestävät. Samalla opittavat taidot muuttuvat moniulotteisemmiksi.

Jokaista tapahtumaa varten tarvitaan henkilöitä, jotka toteuttavat tapahtuman. Jos tapahtuma on kokoluokaltaan suuri, on perusteltua tehdä siitä projekti. Ja jokaisella projektilla tulee olla projektipäällikkö, joka vastaa projektin onnistumisesta. Projektipäälliköt voivat olla projektin asian asiantuntijoita, tai sitten omaavat vain hyvät projektiosaamistaidot. Ilman projektipäällikköä projektissa ei olisi yhtä henkilöä, jolla olisi vastuu projektin onnistumisesta, tavoitteisiin pääsemisestä sekä projektin koordinoimisesta.

Approt ovat yksi opiskelijatapahtumien tyyppi. Niissä opiskelijat kiertävät sovittuja baareja/suorituspaikkoja, ja saavat suoritetusta kierroksesta palkinnoksi haalarimerkin. Tämä tapahtumatyyppi on yksi suosituimmista, ja suurin opiskelijatapahtuma Suomessa onkin Hämeenkadun Appro Tampereella. Tapahtumaan osallistui vuonna 2019 yli 10 000 opiskelijaa. (Hämeenkadun Appro, 2019)

Ketkä näitä tapahtumia oikein tekevät? Miten näitä suuria approja toteutetaan? Mitä vaatimuksia ja edellytyksiä on toimia projektipäällikkönä usean tuhannen opiskelijakävijän tapahtumalle? Saavatko he työstään mitään hyötyä? Näihin ja muihinkin kysymyksiin opinnäytetyössä pyritään vastaamaan. Tutkimuksia aiheesta ei ole aikaisemmin tehty, ja opinnäytetyö toimii mahdollisena informaatiopakettina projektipäällikkönä toimimisesta opiskelijatapahtumissa.

Helsingin alueella järjestetään useita approja joka vuosi. Osa jää pienemmäksi, osaa ei järjestetä kuin kerran ja osasta kasvaa vakituseksi poikkitieteelliseksi opiskelijoiden kohtaamispaikaksi. Haastatteluita varten valitsemani approt edustavat duaalimallin kummallakin puolella olevia tahoja. Yksi valitun appron järjestäjänä toimiva järjestö on korkeakouluista riippumaton. Kaksi järjestetään Helsingin keskustan alueella (Kamppi - Kluuvi akselilla) ja yksi Kalliossa. Yksi appro järjestetään kaksipäiväisenä, ja yhdellä on useita jatkobileitä samana päivänä. Kaikkia yhdistää vähintään kahden tuhannen osallistujan määrä sekä niiden vakiintuminen osaksi pääkaupunkiseudun tunnettuja opiskelijatapahtumia. Osallistujia tapahtumiin tulee jopa muilta paikkakunnilta.

Työssä halutaan saada selko näiden tapahtumien taustoista sekä projektipäällikön roolista tapahtumissa. Saadakseen vastauksia näihin kysymyksiin on työtä varten haastateltu kolmen eri

apron projektipäällikköä vuodelta 2019. Haastattelut toteutettiin teemahaastatteluina, ja haastateltavat saivat vastata kysymyksiin vapaasti. Haastattelut on luettavissa luvussa 5.

Haastatteluiden perusteella yritän teorian ja oman opiskelijatapahtumien järjestämisen kokemuksieni kautta saada kokonaiskuvaa siitä, miten appro-tapahtuma toimii ja millaiset ovat projektipäällikön roolit tapahtumissa. Käyn läpi näitä asioita luvussa 6. Viimeiseksi yritän tehdä yleisen tekstin, jossa pyrin viimein vastaamaan tutkimuskysymyksiini. Johtopäätöstekstini voi lukea viimeisestä luvusta 7.

2 Opiskelijatapahtuma

Kielitoimiston sanakirjan mukaan opiskelijalla tarkoitetaan korkeakoulussa, lukiossa, ammattioppilaitoksessa tai opistossa opiskelevaa henkilöä (2019). Tätä työtä varten opiskelijalla tarkoitetaan korkeakouluopiskelijaa, joka opiskelee ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa. Tapahtumat, joihin työssä viitataan, sijoittuvat pääosin anniskeluravintoloihin ja yöklubeihin, jonka myötä tapahtumat ovat kielletty alle 18-vuotiailta. Vaikka lukiossa, ammattioppilaitoksessa tai opistossa opiskeleva voi olla myös yli 18-vuotias, oletetaan tätä opinnäytetyötä varten tapahtumassa kävijän olevan korkeakouluopiskelija.

Tapahtumalla on kaksi merkitystä Kielitoimiston sanakirjan mukaan (2019). Se on joko tapahtuva tai tapahtunut asia, ilmiö, tapaus, olla selvillä siitä mitä tapahtuu. Tai se on kulttuuritms. (yleisö)tilaisuuksista, tilaisuussarjasta. Tutkimuksessa mukana olevat tapahtumat ovat approja, joiden yksi tarkoituksista on opiskelijakulttuurin vahvistaminen, täten ne voidaan luokitella kulttuuri-/yleisötilaisuuksiksi jälkimmäisen määritelmän mukaisesti.

Opiskelijatapahtumia on erityyppisiä eri tarkoituksilla, kuten uusien opiskelijoiden orientaatio tai rekrytointitapahtumat. Kävijämääriltään suurimmat tapahtumat ovat kirjoittajan oman kokemuksen mukaan opiskelijoiden järjestämät opiskelijakulttuuria edistävät tapahtumat. Näistä hyvinä esimerkkeinä ovat approt, urheilutapahtumat, risteilyt sekä fuksiaiset/niihin rinnastettavissa olevat tapahtumat. Suurimmat tapahtumat ovat usein poikkitieteellisiä, ja kävijöitä saapuu useista eri korkeakoululuista ympäri Suomea. Näissä tapahtumissa voi nähdä ison kirjon erivärisiä haalareita, mikä osoittaa tapahtuman kattavan monta oppilaitosta ja opiskelualaa.

Suuret tapahtumat ovat usein sijoittautuneet suurimpiin kaupunkeihin, kuten Helsinkiin, Turkuun sekä Tampereelle. Näissä kaupungeissa on paljon korkeakouluopiskelijoita, jolloin potentiaalinen kävijämäärä on myös suurempi ilman vierailijoita muilta paikkakunnilta. Opiskelijamäärä Turussa 40 000 (Turun kaupunki, 2019), Pääkaupunkiseudulla (Helsinki, Espoo, Vantaa) 100 000 (World Student Capital -verkosto, 2019) ja Tampereella 30 000 (Tampereen korkeakouluuyhteisö, 2019).

2.1 Approt

Approt ovat perinteisesti baarikierroksia tapahtuman järjestäjien määrittelemissä anniskeluravintoloissa. Kohteiden tyyppi ja määrä ovat erilaiset joka approssa. Yhteistä approille on, että osallistuja saa pääsylippua vastaan aloituspaikassa appropassin, johon kerätään leimoja ja/tai merkintöjä jokaisesta suoritetusta kohteesta. Tyypillisesti leiman/merkinnän saa ostamalla kohteesta jonkin tuotteen, perinteisesti alkoholijuoman. Kun merkintöjä on kerätty järjestäjän ilmoittaman suoritusrajan verran, on oikeutettu haalarimerkkiin tapahtumasta. Approilla on tyypillisesti jatkobileet, jossa haalarimerkit jaetaan ja jonne voi jäädä juhlimaan saavutettua suoritustaan.

Nykyään kohteina voi olla myös anniskeluravintoloiden lisäksi ravintoloita, pikaruokapaikkoja, kahviloita tai järjestäjien järjestämiä rastipaikkoja, joissa pitää suorittaa jokin tehtävä. Kohteet voivat olla myös sekoitus näitä kaikkia kierroksen aikana. Uusia tyylejä ja innovaatioita järjestää approja syntyy koko ajan uudestaan, ja esimerkiksi perinteisten anniskeluravintoloissa kiertämisen rinnalle on tullut approja joissa kierretään pelkästään kahviloissa tai ruokaravintoloissa. Uudenlaista ajattelua approista edustaa hyvinvointiin perustuvat approt, kuten approt, joissa kierretään ja osallistutaan erilaisiin urheilulajeihin tai approt joissa käydään läpi ja tutustutaan erilaisiin koulun hyvinvointipalvelua tuottaviin tekijöihin.

Koska appro-sanalla ei ole virallista suomenkielistä merkitystä, käytetään sitä nykyään yleisnimityksenä sellaisille opiskelijatapahtumille, joissa kierretään suorituspassin kanssa keräämässä merkintöjä järjestäjien ilmoittamien suoritusrajojen mukaisesti. Samaa tapahtumakonseptia mukailee myös rastikierrokset, joissa hyväksytty suoritus vaatii tietyn määrän suoritettuja rasteja. Tiettyä sääntöä näitä kahta konseptia erottamaan ei ole, vaikkakin appro-sana historiansa myötä mielletään yleensä tarkoittamaan anniskeluravintoloissa kierrettävää kierrosta.

Suoritusrajat approissa muuttuvat aina järjestävän tahon mukaisesti, yhtenäistä sääntöä ei ole. Jos approt on järjestetty useana vuonna peräkkäin, on tyypillistä, että suoritusraja nousee mitä useampana vuonna samoille approille osallistuu. Esimerkiksi tutkimuksessa mukana olevassa Helsinginkadun Approssa suoritusrajat menevät seuraavasti (Helsinginkadun Appro, 2019):

Approbatur (A) - 10 leimaa

Cum Laude (C) - 12 leimaa

Laudatur (L) - 14 leimaa

Tohtori - 16 leimaa

Seniori - 18 leimaa

Ensimmäisellä kerralla osallistuessasi rajasi on 10 leimaa, ja saat Approbatur (A) merkin. Toisena vuonna osallistuessasi suoritusrajasi on 12 leimaa, ja saat Cum Laude (C) merkin jne. aina viimeiseen (Seniori) asti. Approissa tyypillisesti on sääntönä, että edellisten vuosien merkkien tulee olla kiinni opiskelijahaalareissa seuraavan merkin saamiseksi suoritusrajan lisäksi.

Tapahtumakohtaiset muunnokset ovat yleisiä, ja voivat toimia myös erottautumistekijänä muista vastaavista tapahtumista. Esimerkiksi tutkimuksessa tarkasteltavassa Helsinginkadun Approssa tapahtuma järjestetään nykyään kaksipäiväisenä erillisillä lipunmyynneillä. Limeksen approssa, myöskin tutkimuksessa mukana, on taas useampi jatkopaikka mukana mahdollis-
tamassa suuremman osallistujamäärän kierrokselle. Suomen suurimmassa opiskelijatapahtumassa, Hämeenkadun Approssa Tampereella, oli vuonna 2019 käytössään 13 jatkopaikkaa, 15 artistia, 150 vapaaehtoistyöntekijää, 11 000 kävijää sekä 69 suorituspaikkaa (Hämeenkadun Appro, 2019). Tapahtuma vetää osallistujia jo puhtaasti suurella koollaan, sekä historiallaan, sillä se on järjestetty vuodesta 1982 asti ja on näin yksi vanhimmista edelleen järjestettävistä approista Suomessa.

Approjen historiasta ei ole varmistettua tietoa. Kauppakadun Appro, joka järjestetään Jyväskylässä, kertoo verkkosivuillaan tapahtuman alkaneen sisäpiirin juttuna 1970-luvun alkupuolella, tällöin osallistujamäärän ollessa n. 70 osallistujaa (Kauppakadun Appro, 2019). Voidaan siis todeta konseptin olleen olemassa ainakin siitä asti. Todennäköisesti konsepti on yliopisto-opiskelijoilta noilta ajoilta lähtenyt liikkeelle ja yleistynyt vuosien mittaan koko Suomen korkeakouluopiskelijoille tutuksi tapahtumakonseptiksi.

2.2 Kuka järjestää opiskelijatapahtumia?

Opiskelijatapahtumilla on hyvin erilaisia organisaatioita niiden taustalla. Isoimmat tapahtumat ovatkin kasvaneet jo itsessään niin suureksi brändiksi, ettei kävijöillä välttämättä ole tietoa kuka oikeasti tapahtumaa järjestää. Kaikkein eniten tapahtumia järjestävät yhdistykset. Yhdistykset jakautuvat moneen eri alaluokkaan, kuten ylioppilaskuntiin, ainejärjestöihin koulun sisällä, poikkitieteellisiin kouluun kuulumattomiin yhdistyksiin sekä pelkästään tapahtumalle itselleen järjestettyihin yhdistyksiin. Edelliset esimerkit ovat yleisimpiä järjestäjätahoja, eivätkä esimerkiksi poissulje sitä, että joku muu yhdistys tekisi tai tuottaisi opiskelijatapahtuman.

Joitain tapahtumia järjestävät osakeyhtiöt, joiden omistajana toimii yhdistys. Tällaisen mallin käyttäminen vaikuttaa järkevimmältä silloin, kun halutaan tapahtuman taloudellisuuden olevan irrallaan muusta yhdistyksen toiminnasta. Tällöin tapahtuma voi käyttää varoja eri tavalla kuin jos se olisi suoraan yhdistyksen järjestämänä. Vähiten tapahtumia järjestävät täysin kaupalliset toimijat. Tästä esimerkkinä toimii Sanoma-konserniin kuuluva Nelonen Media Live Oy, joka järjestää GOOM-opiskelijaristeilyä.

Tapahtumia järjestäviä yhdistystyyppejä esimerkkeineen

Ylioppilaskunta: Ayy, Laskiaisrieha

Opiskelijakunta: Metka: Poroparty

Ainejärjestö: Limes, Limeksen appro

Koulun ulkopuolinen järjestö: Bileinsinöörit, Helsinginkadun Appro

Tapahtumayhdistys: Poikkitieteellinen pursiseura, Lob-risteily

3 Tapahtumajärjestäminen

Opiskeluun pitäisi kuulua hyvä yhteishenki. Se edistää viihtymistä koulussa ja jaksamista opinnoissa. Yhteishengen kohottavia tilaisuuksia ei tapahdu itsestään ja jotta pääsee mukaan tunnelmaan, täytyy joko osallistua tapahtumiin tai järjestää niitä itse. Oletusarvona on, että opiskelijat lähtevät mukaan tapahtumiin kuin se, etteivät he tee mitään. Näitä tapahtumia kannattaa järjestää vaikka vain hyvien kaverisuhteiden syntyminen takia ja yhteisö parhaimmillaan imee uudet opiskelijat mukaansa ja pitää vanhat opiskelijat hyvässä porukassa. (Vainio 2012, 28).

Tapahtumat voidaan luokitella ja lajitella eri tavoilla, esimerkiksi asiatapahtumiin, viihdetapahtumiin tai niiden yhdistelmiin. Olennaista on, että ennen tapahtuman suunnittelua tiedetään, minkä tyyppisestä tapahtumasta on kyse. Tapahtuma on aina tilaisuus ja perusasioiden on oltava kunnossa tilaisuudessa kuin tilaisuudessa. (Vallo & Häyrinen 2016, 76-77)

3.1 Tapahtumajärjestämisen kolme vaihetta

Tapahtumien järjestämiseen kuuluu kolme vaihetta: suunnitteluvaihe, toteutusvaihe sekä jälkimarkkinointi. Suunnitteluvaiheessa aloitetaan projekti, resurssoidaan, ideoidaan, tarkistetaan vaihtoehtoja, tehdään päätökset ja varmistukset sekä organisoidaan käytännön asiat. Toteutusvaiheessa rakennetaan, toteutetaan sekä puretaan tapahtuma. Jälkimarkkinoinnissa annetaan kiitokset asianomaisille, toimitetaan materiaalit, kerätään ja työstetään palautteet, hoidetaan yhteydenottopyynnöt ja aletaan lunastamaan lupauksia, yhteenvedetään tapahtuma sekä jatketaan tapahtumaa sosiaalisessa mediassa. (Vallo & Häyrinen 2016, 189)

3.1.1 Suunnitteluvaihe

Tapahtuman suunnittelu kannattaa aloittaa hyvissä ajoin ennen haluttua tapahtuma-ajankohdtaa. Suunnitelma kannattaa tehdä kirjallisesti, sillä kukaan ei voi muistaa kaikkea. Lisäksi kun kaikki tieto on kerätty paperille, voidaan siitä ottaa erilaisia tarpeita varten osia, esimerkiksi

vedoksiin, hakemuksiin ja markkinointimateriaalia varten. Projektipäällikön on luontevinta kerätä tiedot ja pitää huoli suunnitelman tekemisestä. Tällöin hän myös pysty parhaiten tarkastamaan, miten yksi suunnitelman osan muutos vaikuttaa myös muihinkin osiin. (Vainio 2012, 38).

Suunnitteluun kannattaa ottaa mahdollisimman aikaisin mukaan kaikki ne, joita tarvitaan tapahtuman toteuttamisessa. Tällä tavalla saadaan sitoutettua paremmin tekijöitä, sekä katettua laajasti erilaisia näkökulmia ja ideoita ja tapahtuman onnistumisen todennäköisyys myös kasvaa. Suunnittelussa tulee ottaa huomioon tapahtuman kulku alusta loppuun, eli niin sanottu palvelupolku. Tämä auttaa huomioimaan mahdollisia ongelma-kohtia ja pullonkauloja tapahtumassa. (Vallo & Häyrinen 2016, 191).

Tapahtuman sisällön tuotanto

- Strateginen suunnittelu - tavoitteet
- Tapahtuman idea, konsepti, teema, punainen lanka
- Viestit, tarina
- Palvelut ja tuotteet
- Visuaalinen ilme ja elementit
- Palvelupolku, käsikirjoitus

Tapahtuman tekninen tuotanto

- Tapahtumapaikan valinta ja suunnittelu
- Tapahtumarakenteet
- Ympäristösuunnittelu
- Tekniikka
- Luvat, pelastus- ja turvallisuussuunnittelu
- Rakentaminen ja purkaminen
- Aikatauluttaminen

Tapahtuman kaupallinen tuotanto

- Budjetointi
- Tunnusluvut
- Tavoitteet, mittarit ja mittaaminen
- Kohderyhmät ja segmentointi
- Verkkosivut, kutsu ja kutsuprosessi
- Markkinointisuunnitelma, myös sisäinen viestintä
- Sosiaalinen media
- Yhteistyökumppanuudet, sponsorointiyhteistyöt

Kuvio 1: Tapahtumatuotannon osa-alueet ja niiden sisältämät asiat (Vallo & Häyrinen 2016, 192-193)

Tapahtumaa varten tulee laatia tapahtumabrief. Se toimii peruslaatuisena reunaehtojen määrittäjänä tapahtumalle. Lisäksi tapahtumasta on hyvä laatia tapahtumakäsikirjoitus. Se on työkalu, joka kertoo mitä tapahtuu, missä tapahtuu ja milloin tapahtuu. Tapahtuman jokaisella vastuuhenkilöllä tulee olla aikataulutettu käsikirjoitus saatavilla. Tapahtuman sujuvuus tulee myös varmistaa, ja siihen vaikuttaa se, miten asioita on suunniteltu ja aikataulutettu etukäteen. (Vallo & Häyrinen 2016, 193-198)

Turvallinen tapahtuma on jokaisen osallistujan oikeus ja järjestäjän velvollisuus. Onnistuneessa tapahtumassa turvallisuussuunnittelu on otettu yhdeksi keskeiseksi tekijäksi jo tapahtuman suunnittelun alussa. Tapahtuman turvallisuutta varten on hyvä käydä läpi tapahtuman kohderyhmä, arvio osallistujien lukumäärästä, järjestyksenvalvonta, ensiapuvalmius, turvallinen poistuminen, pelastustie sekä palo-osastointi (Martikainen & Ranta 2017, 29-31)

3.1.2 Toteutusvaihe

Rakentamisvaihe on toteutusvaiheen pisin vaihe. Silloin rakennetaan kulisseja ja rekvisiitta kuntoon. Rakennusvaihe kannattaa suunnitella etukäteen samoin, kun muutkin tapahtuman vaiheet, jotta itse rakentaminen sujuu hyvin. Tapahtuman rakennusvaihe on ajateltava tapahtumapaikan ja toimijoiden mukaan. (Vallo & Häyrinen 2016, 199)

Tapahtumalla on hyvä olla vahva aloitus ja selkeä lopetus. Välissä kaikki tapahtuu kellotetusti ja suunnitelmallisesti. Tavoitteen tulee heijastua myös aikatauluun tapahtumassa: mihin tarvitsee aikaa? Tärkeää on, että tapahtuma viedään läpi käsikirjoituksen mukaisesti. Tapahtuman tuottava henkilöstö kulkee käsikirjoituksen edellä varmistaen ja valmistellen sujuvuuden onnistumisen. Tapahtumaan valittu projektipäällikkö vastaa kaikista muutoksista käsikirjoitukseen. (Vallo & Häyrinen 2016, 201-202).

Jokaiseen tapahtumaan tulee olla laadittuna turvaohjeet. Tässä tapauksessa mitä yksinkertaisempi ja helpompi se on sisäistää, sen parempi. Näiden ohjeiden tulee olla linjassa riskien arvioinnin ja turvallisuussuunnitelman kanssa. Näiden ohjeiden tarkoitus on toimia ”pika-apuna” tilanteissa, jotka vaativat nopeaa reagoimista. (Martikainen & Ranta 2017, 35).

3.1.3 Jälkimarkkinointi

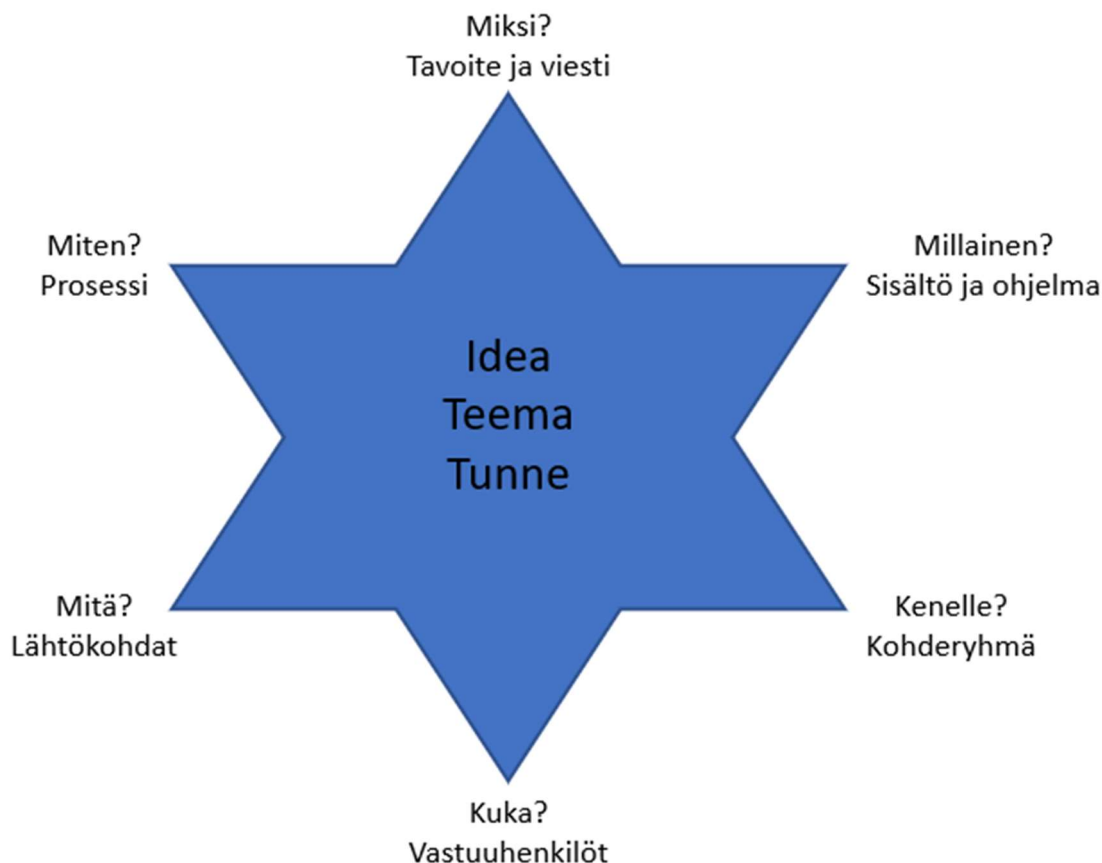
Yksinkertaisimmillaan jälkimarkkinointi voi olla kiitoskortin lähettäminen, materiaalin toimitus tai giveaway-lahjan toimittaminen osallistujille. Tarkoituksena on jollain tavalla osoittaa mukana olleille, että heidän osallistumisestaan on arvostettu. Jälkimarkkinointiin kuuluu myös palautteen kerääminen niin osallistujilta kuin omalta organisaatioltakin. Palautteita käytetään seuraavaa tapahtumaa varten, jolloin tapahtumaprosessista saadaan myös oppimisprosessi. (Vallo & Häyrinen 2016, 220-221)

Tapahtuman jälkeen on hyvä kiittää tapahtumaan osallistuneita tahoja. Näitä ovat esimerkiksi osallistajat, puhujat, esiintyjät, juontajat/johdattelijat, isännät, projektiryhmä sekä rakentajat ja muut tekemiseen osallistuneet. Tapahtumaan osallistuville tekijöille voidaan esimerkiksi järjestää karonkka (Vallo & Häyrinen 2016 222)

Tapahtuman jälkeen on hyvä järjestää yhteenveto-/palautepalaveri. Tällöin käydään läpi miten tapahtuma sujui, käydään läpi saadut palautteet, arvioidaan saavutettiin tavoitteet ja mitä tulevia jatkosuunnitelmia on, jos tapahtuma järjestetään uudelleen. Tästä palaverista

on hyvä tehdä kirjallinen versio, johon voidaan palata ja käyttää tulevan tapahtuman suunnittelun pohjana. On myös hyvä kirjata tapahtuman suunniteltu ja toteutunut budjetti. (Vallo & Häyrinen 2016, 228-229)

3.2 Onnistuneen tapahtuman malli

Kuvio 2: Onnistuneen tapahtuman mallin rakenne (Vallo & Häyrinen 2016, 128)

Onnistunut tapahtuma voidaan ajatella kahtena kolmiona, jotka muodostavat tähden. Ensimmäinen kolmio koostuu strategisista kysymyksistä: miksi tapahtuma järjestetään, kenelle tapahtuma järjestetään, mitä järjestetään (missä ja milloin)? Operatiiviset kysymykset taas ovat miten tapahtuma järjestetään, millainen tapahtuman ohjelma ja sisältö on ja kuka toimii isäntänä. Jotta tapahtuman voidaan katsoa olevan onnistunut, tulee näiden kysymysten vastausten olla tasapainossa. Näihin kysymyksiin tulee vastata ennen suunnittelun aloittamista. (Vallo & Häyrinen 2016, 127)

Kun kolmeen strategiseen kysymykseen on vastattu, on saatu tapahtumalle idea. Idea toimii pohjana koko tapahtumalle. Jos ideasta syntynyt tapahtuma järjestetään useana vuotena peräkkäin, saattaa siitä syntyä tapahtumakonsepti. Tällöin tapahtuman idea pysyy samana mutta käytännön toteutus voi muuttua vuosittain. (Vallo & Häyrinen 2016, 123)

Operatiivinen kolmio keskittyy tapahtuman toteuttamiseen. Vastuussa tästä on tapahtuman nimetty projektipäällikkö ja hänen johtamansa projektitiimi. (Vallo & Häyrinen 2016, 127)

4 Projektijohtaminen

Projektipäällikkö vastaa projektin kulusta, sen valmistumisesta, budjetissa pysymisestä sekä tavoitteiden saavuttamisesta (Kettunen 2009, 29). Projektipäällikkö joutuu toimimaan monenlaisissa eri rooleissa projektin aikana. Gregory M. Horine (2005, 20-21) kuvailee näiden roolien olevan:

- Suunnittelija (Planner)
- Organisoija (Organizer)
- Keskusviestijä ("Point Man")
- Huoltomestari (Quartermaster)
- Fasilitaattori (Facilitator)
- Suostuttelija (Persuader)
- Ongelmanratkoja (Problem-Solver)
- Suojelija ("The Umbrella")
- Valmentaja (Coach)
- Vahtikoira ("The Bulldog")
- Kirjastonhoitaja (Librarian)
- Vakuutusasiamies ("Insurance Agent")
- Poliisi ("The Police Officer")
- Myyjä (Salesman)

Mikko Mäntyneva (2016) kuvailee projektipäällikön erilaisiksi rooleiksi Projektiryhmän vetäjä, Asiantuntija, Asiakasyhteyshenkilö, Neuvottelija, Tilaaaja ja Tiedottaja. Kukaan projektipäällikkö ei pysty täydellisesti näitä kaikkia rooleja täyttämään, mutta eri roolit antavat hyvän kuvan siitä kuinka monipuolinen projektipäällikön tehtävä voi olla (Horine, 2005, 20-21).

Kuvio 3: Projektipäällikön tehtäviä (Mäntyneva 2016, 38)

Projektipäälliköllä on monta eri tehtävää. Sami Kettunen (2006) kuvailee tärkeimpien tehtävien olevan: Suunnittele projekti huolellisesti, dokumentoi kaikki sovitut asiat ja keskustelut, valvo projektin etenemistä ja huolehdi että siitä raportoidaan täsmällisesti, ole rehellinen ja avoin projektin omistajalle, tartu ongelmiin heti, kun ne ilmenevät, jaa tehtäviä ja vaadi raportointia, uskalla kieltäytyä ja vaadi perusteluja, huolehdi projektiryhmän jaksamisesta, tee projektista riskianalyysi ja seuraa, miten riskit kehittyvät sekä priorisoi töitä.

Yksi tärkeimmistä projektipäällikön rooleista on projektiryhmän vetäminen. Projektipäällikön tehtävänä on toteuttaa projektisuunnitelma ja vastata projektin onnistumisesta ohjausryhmälle. On tärkeää myös selkeyttää projektipäällikön ja projektiryhmän jäsenten työjako. Projektipäällikön tulee pitää yllä hyvää yhteishenkeä taatakseen projektin sujuvuus. Kaikki projektin jäsenet eivät ole koko projektin ajan mukana, jolloin viestintä ja tiedonkulku projektin aikana riippuvat ryhmähengen tasosta (Mäntyneva 2016, 32-33). Projektiryhmän motivointi on olennaista ja tärkeää, sillä projektiryhmän jäsenet tekevät yleensä myös muita töitä. Motivaatiota kasvattaa ryhmän ymmärrys projektin tavoitteista ja lopputuloksista. (Kettunen 2006, 34)

Projektipäällikkö ei yleensä ole projektiryhmän suora esimies. Onkin tärkeää, että projektipäällikkö keskustelee esimiesten kanssa ja on perillä siitä, kuinka paljon aikaa kukin projektiryhmän jäsen pystyy projektille antamaan. Projektiryhmän johtaminen on hyvin lähellä tavalista esimiestyötä (Kettunen 2006). Ongelmatilanteissa projektipäällikön pitää ratkaista projektiryhmän työskentelyyn liittyvät asiat ja tukea tekemistä. Lisäksi projektipäällikön tulee antaa palautetta projektiryhmälle säännöllisesti heidän työstään. (Mäntyneva 2016, 33)

Projektipäällikön on hyvä osata delegoida tehtäviään oman jaksamisensa säilyttämiseksi. Yleensä motivoituneet ja kokeneet työntekijät haluavatkin ottaa enemmän vastuuta. Voi daankin olettaa, että projektin työntekijät haluavat tuntea ylpeyttä tekemästään työstä. Tällöin projektipäällikön ei tule vastuun jakamisen jälkeen mennä jatkuvasti vahtimaan, että tu leeko työ tehdyksi tai neuvomaan miten työ pitäisi tehdä, vaan luottaa työntekijöihinsä ja heidän asiantuntemukseensa (Mäntyneva 2016, 35). Projektin kulkua ja projektiryhmän jäsen ten edistymistä voidaan seurata esimerkiksi 30 minuutin viikkopalavereilla. Tapaamisen onnis tuminen vaatii sen, että osallistujat ovat valmistautuneita. Myös hyvä vinkki on pyytää jättä mään tietokoneet pois tapaamisesta, jolloin pystytään keskittymään paremmin asiaan. (Kettu nen 2006, 33).

Hyvältä projektipäälliköltä vaaditaan paljon. Koska tehtäväkirjo on suuri ja monipuolinen, joutuvat projektipäälliköt toimimaan monissa erilaisissa ja erityyppisissä tilanteissa. Moni pro jektipäällikkö on nimetty tehtäväänsä asiantuntemuksensa eikä projektiosaamisensa takia (Mäntyneva 2016, 39). Projektipäällikkyyks ei vaadi välttämättä kokemusta tai ennako-osaa mista, mutta on olemassa lukuisia ominaisuuksia, jotka edesauttavat projektipäällikköä työs sään.

Mikko Mäntyneva (2016, 39) kertoo näiden ominaisuuksien olevan kyky johtaa ihmisiä, koko naisuuden hallinta, tavoitehakuisuus, tarkkuus, hyvät viestintä- ja neuvottelutaidot, esiinty mistaito, rohkeus puuttua asioihin ja niissä ilmeneviin epäkohtiin, kyky huolehtia monesta asi asta samanaikaisesti sekä vahva itsetunto.

Sami Kettusen (2006, 29-31) mielestä hyvän projektipäällikön ominaisuuksiin kuuluu päämää rätietoisuus, täsmällisyys ja tarkkuus, vahva itsetunto, kyky johtaa ihmisiä, hyvä neuvottelu taito ja esiintymiskyky, uskallusta puuttua asioihin, kykyä hoitaa useita asioita yhtäaikaaisesti sekä uskallusta sanoa ei.

Gregory M. Horine (2005, 23-24) ilmaisee samanlaisia ominaisuuksia edellisten kanssa. Hänen mielestään menestyneellä projektipäälliköllä on seuraavia ominaisuuksia: vastuun ottaminen, maalaisjärjen käyttö, intensiteetti hymyillen, olla tyyni keskipiste myrskyssä, vahva asiakas keskeisyys, ihmiskeskeisyys, tavoitteet kirkaana mielessä, kontrolloitu intohimo, terve vaino harhaisuus, kontekstin ymmärtäminen sekä ongelmien etsiminen.

John Carroll (2012, 16) kirjoittaa yhdeksästä askeleesta, joiden avulla voi tulla menestyneeksi projektipäälliköksi. Nämä askeleet ovat:

- Olla sitoutunut projektiin, uskoa siihen ja aktiivisesti tukea sitä
- Olla hyvä motivaattori ja saada kaikki tuntemaan olonsa osaksi tiimiä
- Delegoida tehtäviä ryhmän jäsenten taitojen mukaisesti ja tunnustaa heidän työnsä
- Tietää ja ymmärtää mitä yritys tarvitsee projektista ja kommunikoida tämä tiimille
- Uskoa itseensä ja tietää mihin on menossa, sillä tiimi katsoo sinun esimerkkiäsi
- Seuraa sitä mitkä työt tiimi saa valmiiksi ja koko työn kehitystä
- Ole hyvin organisoitu, sillä mikään ei ole huolestuttavampaa kuin epäjärjestelmällinen projektipäällikkö
- Pysy kontrollissa asioista, jos et tiedä mitä tapahtuu niin projekti voi mennä pieleen
- Ole proaktiivinen enemmän kuin reaktiivinen ja kommunikoi kaikkien kanssa, jotka liittyvät projektiin

Vaikka ominaisuuksia onkin lueteltu paljon ja laajasti, täytyy muistaa, ettei kukaan ole täydellinen. Ominaisuuksia on kuitenkin hyvä harjoittaa jatkuvasti kehittyäkseen. Parhaiten ominaisuudet kehittyvät tekemällä projekteja. Kehittymisen edellytyksenä on kuitenkin oman työpanoksen ja työtapojen jatkuva arviointi. Heikkouksia tulee kehittää ja vahvuuksia vahvistaa. (Kettunen 2006, 31-32)

5 Haastattelut

Tutkimuksessa haluttiin selvittää, minkälainen organisaatiorakenne on isojen approjen taustalla, miten approtapahtumia on järjestetty vuonna 2019 ja minkälainen on projektipäällikön rooli näissä tapahtumissa. Tätä varten haastateltiin kolmea henkilöä, jotka ovat toimineet approtyyppisen opiskelijatapahtuman projektipäälliköinä. Tapahtumat ovat vuosittain toistuvia, kokoluokaltaan suurimpia Helsingin alueella järjestettäviä approja. Osallistujamäärä tapahtumissa liikkuu 1700-4000 opiskelijan välillä. Opinnäytetyön tekijällä on usean vuoden kokemus erilaisten opiskelijatapahtumien järjestämisestä ja näitä opittuja asioita käytetään hyväksi haastatteluja arvioidessa.

Kvalitatiiviseen haastatteluun päädyttiin kvantitatiivisten tutkimusmenetelmien sijaan siksi, että tarkoituksena oli saada syvällisempi ymmärrys tapahtumien järjestämisestä sekä projektipäällikön roolista niissä. Haastatteluita ei haluttu pitää kysymyslomakemuotoisena, sillä

erilaiset ihmiset kokevat ja tekevät eri tavalla asioita, eikä näitä tekijöitä haluttu rajoittaa. Lisäksi kysymyslomakkeeseen vastaajat vastaavat avoimiinkin kysymyksiin hyvin suppeasti, eikä tutkimuksen tekijällä ole mahdollisuuksia kysellä syventäviä kysymyksiä, toisin kuin haastattelutilanteessa.

Haastateltavina toimivat Raflarumba apron 2019 projektipäällikkö, Helsinginkadun Apron 2019 projektipäällikkö sekä Limeksen Apron 2019 projektipäällikkö. Kaikissa tapahtumissa on omat eronsa, vaikka ovatkin enimmäkseen samantyyppisiä. Limeksen Approlla on jatkobileitä useassa yökerhossa, Helsinginkadun Appro järjestetään kaksipäiväisenä ja Raflarumba Apron järjestäminen on kokonaan ulkoistettu. Kaikki tapahtumat ovat vakiinnuttaneet asemansa pääkaupunkiseudun opiskelijakentällä ja on järjestetty jo usean vuoden ajan, Raflarumba Apron ollessa ”nuorin” 10 vuoden iällään.

Haastateltavilta kysyttiin haastattelun alkuun suostumus käyttää heidän nimeään sekä edustamaansa organisaatiota opinnäytetyössä. Haastatteluiden tulokset voitaisiin myös kirjata niin, etteivät henkilöt tai heidän organisaationsa tule esille. Halusin kuitenkin pitää ensisijaisesti kiinni avoimuudesta, ja kaikki haastateltavat suostuivat, että heidän nimeään ja organisaatioitaan saa käyttää työssä. Projektin tekijät ovat usein ylpeitä tekemistään projekteista (Mäntyneva, 2016) joten oletan myös projektipäälliköiden halunneen olla esillä omilla nimillään, koska halusivat ottaa vastuun tekemistään tapahtumista.

Haastatteluiden kysymykset oli mietitty tutkimusongelmaan vastauksien saamiseksi. Kysymyksissä tiedusteltiin haastateltavien approjen taustaorganisaatioita ja tapoja miten tapahtuma oli organisoitu, miten tapahtuma itsessään oli järjestetty ja mitä materiaalia projektipäälliköllä oli käytössä sitä varten sekä miten projektipäälliköt näkivät itsensä johtajina ja mahdollisuutensa toimia johtajana. Haastattelutilanteissa haastattelija saattoi kysyä lisäkysymyksiä tai tarkentaa kysymystään muotoillen sen eri tavalla, jos haastateltava ei ymmärtänyt mitä kysymyksellä haettiin. Kysymykset muuttuivat tutkimussuunnitelmassa olevista kysymyksistä hieman haastattelijan haluavan saada vastausta uuteen aiheeseen, jonka hän piti tarpeellisena saadakseen kattavammin tietoa projektipäällikyydestä ja johtamisesta.

Haastattelut järjestettiin 13.11. (Simola, Ahonen) haastateltavien kotona, sekä 19.11.

(Zwiers) etäyhteydellä Skypen kautta. Haastattelutilanteet kestivät 25 minuutista 50 minuuttiin. Vain Zwiers halusi nähdä kysymykset ennakkoon, Simola ja Ahonen eivät pyytäneet niitä enkä haastattelijana niitä aloitteellisesti tarjonnut. Koin haastattelutilanteet luotettaviksi ja haastateltavien vastanneen mahdollisimman totuudenmukaisesti. Simolan ja Ahosen kanssa olen tuntenut jo usean vuoden aikana ja tehnyt yhdessä tapahtumia, joten koin heidän puhuneen avoimesti sekä totuudenmukaisesti. Zwiersin olin tavannut kerran aikaisemmin, joten hänkään ei ollut täysin tuntematon, mikä oli varmasti syynä hänen suostumiseen

haastateltavaksi. Hänen vastauksensa olivat napakampia kuin Ahosen sekä Simolan, mutta sen voi katsoa johtuneen siitä, että hän oli saanut kysymykset etukäteen katsottavaksi.

5.1 Taustatiedot sekä tapahtuman organisointi

Taustatiedot: Kuka olet, mitä organisaatiota edustit ja mitä tapahtumaa olit tekemässä projektipäällikkönä?

Riku Simola (myöhemmin RS): Nimeni on Riku Simola, toimin RaflaRumba Appron (2019) projektipäällikkönä. RaflaRumba Appro toimi silloin yhteisomistuksessa kolmen opiskelijakunnan omistuksessa. Laureamkolla on isoin omistajaosuus 51 % omistuksella. Edustin samalla Laureamkoa.

Reetta Ahonen (myöhemmin RA): Nimeni on Ahosen Reetta, edustin Bileinsinöörit Ry:tä ja tapahtuma missä olin projektipäällikkönä oli Helsinginkadun Appro (2019).

Harry Zweirs (myöhemmin HZ): Harry Zwiers, edustan Limes Ry:tä, joka on Kumpulän ainejärjestö ja järjestin sellaista tapahtumaa kuin Limeksen Appro (2019).

Minkälainen taustaorganisaatio tapahtumalla on? Miten tapahtuma oli organisoitu?

RS: Raflarumba-appro on 3AMK-opiskelijakuntien yhteisomistuksessa. Laureamko on yksi niistä 51 % omistajaosuudellaan. Metka on toinen, jolla on n. 24 % omistajaosuus. Helga on kolmas jolla on n. 26 % omistajaosuus. He ovat RaflaRumban takana. Raflarumban brändi ja varallisuus kulkevat kaikki Laureamkon kautta. Tuotot jaetaan kolmen opiskelijakunnan kesken (omistetun prosenttiosuuden mukaisesti). Hallinnolliset ratkaisut tapahtumalle teki erikseen nimetty ohjausryhmä, jossa oli opiskelijoita kustakin opiskelijakunnasta, yleensä hallituksen jäsen tai asiantuntija/työntekijä. Operatiivisella puolella oli projektipäällikkö joka rekrysi itselleen projektitiimin. He vastasivat tapahtuman toteutuksesta käytännön järjestelyiden osalta. ”Ohjausryhmä oli käytännössä turha”.

RA: Bileinsinöörit Ry on poikkitieteellinen opiskelijayhdistys, joka ei toimi minkään korkeakoulun alaisuudessa ja ollaan täten täysin itsenäinen yhdistys. Olemassa ollaan oltu 14 vuotta, ja 15. Helsinginkadun Appro-tapahtuma toteutuu ensi vuonna (2020). Helsinginkadun appro järjestetään perinteisesti keväällä huhtikuun puolivälissä. Projekti aloitetaan edellisen vuoden loppupuolella uuden hallituksen valinnan jälkeen, jolloin pidetään kick-off tilaisuus jossa muodostetaan projektiryhmä ja vastuunjako tapahtumalle. Tämän jälkeen alkaa tapahtuman työstö. Isoimmat roolit tapahtumalle ovat päävastuullinen eli projektipäällikkö, lähtö, kierros, työntekijät, loppubileet, lipunmyynti, viestintä/sosiaalinen media ja sponsori + yhteistyötoiminta.

Onko mainitsemasi kick-off tilaisuus missä prjoektitiimi valitaan avoin tapahtuma?

Se on avoin kaikille Bileinsinöörien yhdistyksen jäsenille, ja paikalle kutsutaan kaikki jäsenet, kunniajäsenet ja koejäsenet. Kuka vain voi ilmoittaa halukkuutensa pesteihin tai johonkin muuhun avustavaan rooliin tapahtumassa. Lisäksi tapahtumapäivänä on myös muita talkoolaisia töissä.

HZ: Limes ry on ainejärjestö Kumpulassa, joka edustaa Kumpulaa opiskelijoita eli matemaatikkoja, fyysikoita, kemistejä, tietojenkäsittelytiedettä, tilastotiedettä ja maantiedettä eli kaikkia kumpulaa opiskelijoita edustaa. Limes Ry valitsee pääkoordinaattorin (eli HZ) ja sitten mulla on vapaat kädet koota tiimi, meidän tiimi on noin 10 henkeä ja Limes vähän kertoo mitä pitää tehdä ja mulla on sitten vapaat kädet tehdä miten haluan. Appro pitää järjestää, muuten ei ole erillisiä ohjeita.

Jos ymmärrän oikein, niin pääkoordinaattorin vastuulla on vapaavalintaisesti järjestää tapahtuma miten katsookaan parhaaksi?

Joo, kyllä näin.

5.2 Projektipäälliköksi valinta, perehdytys sekä projektitiimi

Miksi ja miten sinut valittiin tehtävään? Oliko jotain kriteereitä tai edellytysvaatimuksia?

RS: Raflarumba Apron projektipäällikyyteen avattiin avoin haku vuoden 2018 marraskuussa. Avoimen kautta hain ja pääsin haastatteluun. Olin joko paras tai ainoa hakija, mutta paikan sain jokatapauksessa. Oli toivetta aiemmasta tapahtumatuottamisen kokemuksista tai tietoa. Piti myös tuntea opiskelijakenttää ja opiskelijakuntakenttää, jotta tiesi kohdeyleisönsä kenelle tapahtumaa markkinointiinkin. Piti myös olla korkeakouluopiskelija, ehkä vielä opiskelijakunnan jäsenkin. Ymmärrystä tapahtuman budjetoinnista, tiimin vetämisestä. Kaikki edellämainitut eivät olleet vaatimuksia, vaan ominaisuuksia joita preferoitiin. Itse kun opiskelen tapahtumatuotantoa, niin koin omaavani hyvän lähtökohdan työhön.

Oliko sinulla vielä jotain harrastuneisuutta aiheeseen?

Olin ollut järjestötoiminnassa mukana jo usean vuoden, joissa olin järjestänyt opiskelijatapahtumia useammankin, sekä ollut projektipäällikkönä kaksissa fuksiaisissa. Kokemusta siis oli ennalta olemassa.

RA: Koska kyseessä on yhdistyksen tapahtuma, niin on koettu hyväksi toimintatavaksi, että projektipäällikkönä toimii yhdistyksen nimenkirjoitusoikeudellinen henkilö. Tällöin ei tarvitse sovittuja asioita hyväksyttävä hallituksella erikseen. Koska olen toiminut samalla yhdistyksen puheenjohtajana, niin rooli on kaatunut minulle. Tämä ei estä etteikö projektipäällikkö voisi olla joku muu yhdistyksen jäsen, ja näin on toimittu aikaisempina vuosina. Se ei ole automaatio että yhdistyksen puheenjohtaja olisi myös Helsinginkadun Apron projektipäällikkö.

Jos otetaan pois tämä nimenkirjoitusoikeudellinen kysymys, niin koetko että projektipäälliköksi olisi muita edellytyksiä tai kriteereitä, kuten koulutustaustaa tai aiempaa kokemusta?

Mitään kriteereitä ei ole dokumentoitu roolia varten. Eikä päävastuulliseksi ole koskaan liikaa ollut tunkua. Kirjoittamattomia sääntöjä joita roolissa on, on se että tapahtuma pitää tuntea ja tietää sen historiaa, sekä olla ollut mukana joissain muissa opiskelijatapahtumissa. Näitä ei kuitenkaan ole mitenkään tarkemmin määritelty, koska projektipäällikkö ei tee tapahtumaa yksin. Suurin asia oikeastaan on että projektipäälliköllä on tarpeeksi aikaa tapahtuman järjestämistä varten.

HZ: Olin viime vuonna mukana tiimissä jatkovastaavana, tunsin pääjärjestäjän todella hyvin. Hän ehdotti Limekselle että voisin olla pääjärkkärinä ensi vuonna, ja he syyskokouksessaan päättivät että minä toimin pääjärkkärinä seuraavalle vuodelle. Se aina vahvistetaan syyskokouksessa, kuka on ensi vuoden järkkääjä. Virallisia kriteereitä ei ole, kunhan on vähän kartalla miten approt toimii ja mitä niissä pitää tehdä. Olisi myös hyvä jos on toiminut aiemmin approtiimissä mukana. Virallista ei ole, naaman ja kokemuksen mukaan valinnat tehdään.

Jos Limes ry tekee syyskokouksessa valinnan, niin onko kellä vain mahdollisuus hakea paikkaa?

Kuka tahansa Limes Ry:n jäsen voi hakea paikkaa.

Annettiinko sinulle perehdytysmateriaalia tai taustatietoa johtamisen tueksi? Oliko käytössä ruksilistoja, konseptipapereita tms.?

RS: Raflarumban järjestämisestä on dokumentoitu sen perustamisesta lähtien vuodesta 2010 materiaalia asioita niin Laureamkon kuin Raflarumban omalle Google Drivelle. Edellisen vuoden ohjausryhmältä ja projektitiimiltä sai jotain tärpejä, enimmäkseen edellisten vuosien säästettyjä dokumentteja selaamalla pääsi alkuun. Lisäksi Laureamkon toiminnanjohtaja antoi lyhyen briiffin Raflarumbasta. Näiden pohjalta rakensin oman settini.

RA: Silloin kun aloitin ensimmäisen kerran projektipäällikkönä 4-5 vuotta sitten, ei ollut mitään dokumentaatiota olemassa. Silloin minä ja toinen yhdistyksen jäsen kaivettiin päättämme ja kokeilimme asioita yrityksen ja erehdyksen kautta. Sittemmin tapahtumista ollaan pidetty Trello-applikaatioon taulut tapahtumista, jonka tili on yhdistyksen alla. Näin edellisten vuoden tauluhuin voidaan palata. Lisäksi dokumentaatiota tehdään Google Drive-kansioon, josta näkee jokaisen tapahtuman oman vuosikansion alta dokumentaatiot. Näihin voidaan sitten palata, ja esimerkiksi grafiikat on sellainen asia missä peilataan edellisten vuosien ilmeitä. Koitetaan myös säilyttää muitakin onnistuneita asioita aikaisemmista vuosista. Varmasti tässäkin on edelleen parannettavaa.

HZ: Ei oikeastaan mitään perehdytysmateriaalia. Katsoimme tänä vuonna sitä miten viime vuonna ja edellisinä vuosina on tehty asioita, mutta varsinaista perehdytysmateriaaleja ei ole.

Jos olette katsoneet edellisten vuosien tapahtumia, niin teillä on siis varmaankin jotain dokumentaatiota syntyneet edellisistä kerroista?

Kyllä. Me pidetään kokouksia, ja niistä kirjataan aina pöytäkirjat. Me järjestetään myös palautekokous approjen jälkeen, missä käydään läpi mikä meni hyvin ja mikä meni huonosti, ja ideoidaan seuraavaa vuotta. Niillä sitten mennään yleisesti.

Miten projektitiimi tapahtumaan valittiin? Minkälaisia rooleja tiimissä oli?

RS: Jo projektipäällikön hakuvaiheessa oli selvillä muutama edellisen vuoden projektitiimissä toiminut henkilö, jos minut valittaisiin rooliin, jotka halusivat toimia myös tän vuoden tiimissä. Heidän mukanaan tuli sitten muutama lisää edellisenä vuotena toiminutta henkilöä. Käytännössä vaikka projektitiimistä pidettiin avoin haku, niin porukka oli saatu kasaan ilman kin sitä. Käytännössä vastuu töistä jakautui niin, että projektipäällikkönä tein kaiken mitä muut eivät halunneet tehdä, mikä tarkoitti paljon työtä. Työt ja vastuut eivät jakautuneet tasaisesti, ja osa teki paljon suuremman panoksen järjestämisessä, joita ilman koko tapahtuma ei olisi onnistunut. Pari ihmistä eivät antaneet mitään työpanosta, ja olisi ollut aivan sama olisivatko he olleet mukana tiimissä.

RA: (Aiemmassa vastauksessa on käyty tiimin perustaminen ja roolit. Kysytty onko lisättävää tiimiin liittyen?) Kun ollaan vapaaehtoistoimintaan perustuva yhdistys, niin hallituksen puolesta aina jännittää millainen tapahtumatiimi saadaan kasaan. Halutaan myös tarpeeksi laadukasta osaamista esimerkiksi grafiikapuoleen. Ne eivät ole itsestäänselvyksiä, ja pitkällä 2000-luvulla kun ollaan niin sellaiset tein itse Paintilla ja säästin ei enää toimi. Ja kun puhutaan myös näin isosta tapahtumasta, niin kävijät odottavat tietynlaista laatua esim. grafiikoissa ja monessa muussa, niin ei voida mennä siitä mistä aita on matalin.

HZ: Viime vuodesta oli monta samaa henkilöä mukana. Kyselin vanhoilta tekijöiltä että ketkä haluavat olla mukana ensi vuonna, ja puuttuviin paikkoihin kyselin tuttuja mukaan. Tuli myös ihan hakemuksia, että haluan mukaan tekemään. Kokemuksen ja motivaation mukaan valitaan tekijät sitten mukaan.

Jos teille tuli hakemuksia, niin oliko olemassa jotain hakuaikaa, vai tulivatko hakemukset oma-aloitteisesti?

Tulivat oma-aloitteisesti, ei ollut mitään virallista hakua. Puskaradion kautta liikkui huhuja, että jokin paikka olisi auki.

Pystytkö kuvailemaan sitä, minkälaisia eri rooleja ja vastualueita tiimillä on?

Tiimi koostuu kymmenestä henkilöstä, joihin kuuluu pääjärjestäjä, jatkovastaava, taloudenhoitaja, sihteeri, materiaali-/tuotevastaava, kaksi baarivastaavaa, nakkivastaava, joka vastaa nakkelihoitoista ja kiitosillasta, it-vastaava joka vastaa lipunmyynnistä, nettisivuista ja graafikko joka hoitaa somet ja mitä nyt tarvii kuvataiteellista materiaalista kuten appropassin suunnittelu.

5.3 Tapahtuman toteuttaminen käytännössä

Millä tavalla tapahtuman suunnittelu toteutettiin?

RS: Ensimmäinen tapaaminen lähti siitä, että ohjausryhmä ja projektitiimi tapasivat ja asetettiin perusraamit. Ohjausryhmä kertoi toiveitaan mitä tämän vuoden raflarumbalta toivottiin esimerkiksi kävijämäärältään ja lipun hinnalta. Toki projektipäällikkö pystyi näitä vielä muokkaamaan. Kun toiveet oli annettu niin siitä lähdin tekemään kehitystyötä. 7,5 % tulospalkkio jos kävijämäärään päästään motivoi tekemistä todella paljon ja tein mitä tahansa päästäkseni tavoitteisiin. Tämän jälkeen projektitiimi tapasi ja alettiin pohtimaan miten ruvetaan tapahtumaa viemään eteenpäin. Työ aloitettiin markkinoinnin suunnittelusta. Markkinoinnissa tehtiin rakenne siitä, että mitä julkaistaan ja missäkin. Myöhemmin aloimme miettiä itse tapahtumapäivää ja mitä silloin tapahtuu. Yhteistyökumppaneita haettiin, sponso-reita haettiin. Koska kyseessä on iso appro Helsingin keskustassa piti saada paljon baareja mukaan ja neuvoteltiin opiskelijahintaisia juomia niihin, sekä ketkä ovat kiinnostuneita osallistumaan mukaan ja käytännön järjestelyitä. Haalarimerkkejä piti tilata lisää ja rastitehtävien mitä approilla esiintyi suunnittelua.

Mietittekö ensin porukalla etukäteen mitä piti tehdä, vai aloitteko vaan tekemään?

Edellisten vuoden dokumentit toimivat tässä isossa roolissa, ja aloimme niiden avulla esimerkiksi kontaktoimaan baareja, jotka olivat olleet edellisenä vuonna mukana, että haluavatko olla tänäkin vuonna. Koska tavoitteena oli enemmän kävijöitä niin tarvittiin myös enemmän baareja mukaan. Aloitimme sellaisista jotka ovat ennenkin olleet mukana opiskelijatapahtumissa.

Millä tavalla projektitiimi kommunikoi keskenään?

Ohjausryhmän kanssa kommunikointiin Slack-aplikaatiolla virallisia asioita, kuten linjavetoa ja isoja kysymyksiä. Muuten projektitiimi käytti lähinnä Discord-aplikaatiota sekä Google Driveä työvälineistään. Kaikilla tiimin jäsenillä oli vapaa pääsy näihin paikkoihin.

RA: Perinteisellä Kick-offilla aloitetaan missä puhutaan yleiset asiat tapahtumaan, kuten minkä kokoinen tapahtuma ja onko selkeästi uusia ideoita. Koitetaan muistella mikä ei

toiminut edellisellä kerralla ja koitetaan näitä riskejä minimoida ja ehkäistä. Ylätason hahmottelua siis. Tämän jälkeen pyritään pitämään tasaisin väliajoin palavereja, jossa käydään asioiden statuksia läpi. Suurimmat työtä vaativat osuudet ovat kierros ja grafiikat, mutta kierros työstää eniten, sillä jokaisessa baarissa tulee käydä n. 4 kertaa yhteensä jotta sopimukset saadaan kirjoitettua. Ja kun baareja Kalliosta osallistuu n. 50 kpl on tämä todella eniten aikaa vievää osuus joka pyritään aloittamaan jo edellisen vuoden joulukuussa. Jos tarvitaan vielä jotain grafiikkamateriaalia baareista pitää sopimukset olla valmiina, sillä grafiikat yms. kierrosbaareista tarvitaan vähintään kolme viikkoa ennen tapahtumaa että ne ehtivät painoon. Sitten asiat tapahtumassa alkavat vyörymään itsestään, kierros suunnitellaan, sitten lipunmyynnin aikataulu mietitään, sitten tarvitaan jatkobileiden paikka joka samalla määrittää maksimikapasiteetin osallistujille, sillä Helsinginkadun approissa on perinteisesti ollut vain yhdet jatkot ja kaikkien pitää mahtua saman katon alle. Viimeisimpänä kerätään työntekijät. Päivämäärät pitää olla tiedossa hyvissä ajoin, jotta se ovat jäsenistölle tiedossa. Hyvin vähän nykyään tarvitaan ulkoista työvoimaa, eli tapahtumasta kiinnostuneita opiskelijoita, joilla ei ole jäsentasolla sidettä Bileinsinööreihin. Tämän on voinut jättää melko viime tippaan, sillä tarve on ollut pieni ja työryhmän edustajat ovat kuitenkin töissä tapahtumapäivänä.

HZ: Suunnittelu aloitetaan 9 kuukautta ennen tapahtumaa. Valitaan henkilöt tiimiin, luodaan keskusteluryhmät whatsappiin tai telegrammiin ja ruvetaan siellä suunnittelemaan ja tutustumaan toisiimme sekä heittämään ideoita. Laadin myös aikataulun siitä, että mitä pitää tehdä milloinkin ja viimeistään. Sen mukaan edettiin. Sitten tehtiin eka kokous tuossa maaliskuussa, ennen sitä kokousta suunniteltiin että mitä pitää tehdä ja siellä sitten ne asiat virallistettiin, mm. jatkot, jatkopaikat, tapahtumapäivä ja budjetti.

Teillä on sitten näitä tapaamisia ennen tapahtumaa jossa päätätte asiat?

Meillä oli yhteensä 4 kokousta ennen tapahtumaa. Ennen kokousta on laadittu asialista, jossa näkyy ne asiat joista sitten päätetään.

Miten sitten sinulla pääkoordinaattorina, kun vastaat siitä että muut hoitavat hommat, niin oletko tehnyt joitain pienempiä välitsekkejä vai oletko näissä virallisissa kokouksissa seurannut sitä että muut pysyvät aikataulussa?

Kokouksien lisäksi myös keskusteluryhmässä, että pysyy koko ajan kartalla missä mennään. Jos on jotain epäselvyyksiä asioista niin olen suoraan kysynyt henkilöltä että mikä homma ja miten etenee. En ole kokenut tarvetta puuttua ihmisten tekemisiin, olen olettanut että he hoitavat hommansa ja niin se on myös mennyt.

Millä tavalla tapahtuman toteutus eteni?

RS: Tapahtumapäivänä oli huono sää, satoi paljon. Ei ollut autoa käytössä, ja tavarat piti tuoda Laurean Tikkurilan kampukselta junalla. Aloituspaiikkana toimi Club Capital. Tapahtumapäivänä oli työvoimaa eri opiskelijakunnista projektitiimin lisäksi. Itse päivä sujui todella hyvin ilman suuria ongelmia. Approjen ammattisairautta esiintyi, kuten tietyt baarit eivät noudata sovittuja asioita. Itselläni oli kädet niin täynnä että näiden valvominen oli käytännössä mahdotonta. Tapahtumapäivä meni hyvin vaikka oli raskasta. Se on sellaista tulipalojen sammuttelua. Varaudu siihen mihin et voi varautua. Tavaroiden liikuttelua oli paljon.

Miten kävijän näkökulmasta tapahtuma eteni?

Aloituspaiikka approille oli eri kuin jatkopaiikka approkierroksen jälkeen. Aloituspaiikkana oli Capital. Kierrosbaareja oli n. 20 kpl Helsingin keskustan alueella. Suoritusrajoja en muista, mutta suorittaminen kesti kahdesta neljään tuntiin riippuen omasta tahdist, ei ollut pitkiä etäisyyksiä. Kun rastikartan palautti Apolloon, sai joko ottaa vain haalarimerkin tai jäädä jatkoille, jossa oli myös esiintyjä. Esiintyjänä oli Karri Koira. ”Ei enää ikinä PFFT”. Kukaan ei huomannut sitä, että narikka oli ennakkoon maksettu eikä sitä tarvinnut erikseen maksaa. Rahat tästä oli ohjattu artistiin. Esiintyjällä haluttiin myös varmistaa että ihmiset haluavat jäädä jatkoille. Tässä onnistuttiin, vaikka esiintyjä olikin huono.

RA: Aletaan siitä, että kaikki tavarat olisi pakattuna jo etukäteen joita tapahtumapäivinä tarvitaan. He ketkä ovat vastuussa lähdöstä ja työntekijöistä tapaavat vähintään puolitoista tuntia ennen tapahtuman alkua jos ei ole muita asioita hoidettavana etukäteen. Seuraavaksi tulevat työntekijät ja heille pidetään info ennen aloitusta, sekä katsotaan että aloituspaiikka on järjestyksessä ja kunnossa. Ovet aukeaa, kävijät tulevat porrastetuilla lähdöillä. Kierrosvastaavat kiertävät osallistuvia baareja ja tsekkailevat että siellä on kaikki kunnossa. 4-7 lähtö on auki ja näin homma soljuu. Päävastaava puuttuu ongelmiin jos tulee, ja viime vuosina on myös vastannut somesta, pitänyt tietokonetta holleilla ja vastailut kävijöiden viesteihin ja samalla vastailut työntekijöille jos on jotain mihin pitää puuttua. 7 lähtö menee kiinni, toivottavasti työntekijät ovat joko menossa syömään tai ovat syöneet. Loppubilevastaava lähtee laittamaan jatkopaiikassa paikkoja kuntoon. Sitten kun 9 jatkopaiikka aukeaa niin merkkienjatkopaiikka on kunnossa ja soundchekit yms. on hoidettu. Työntekijät sitten alkavat siirtymään 7-9 välillä jatkopaiikalla, ja merkkejä jaetaan 9-12 välillä. Tämän jälkeen tapahtuma on sitten aikalailla taputeltu.

HZ: Ennen tapahtumapäivää on ollut yksi pienempi kokous, jossa on päätetty tehtäväjako. Tätä varten meillä on tapahtumapäivän baarivastaavat, jotka ottavat jatkopaiikan haltuun ja on vastuussa nakkeliyoista, jotka tulevat alunakkiin ja loppunakkiin. Ollaan siis käyty läpi tehtäväjako, ettei kellekkään tule liikaa hommia ja on sopivasti hommia. Aika stressaavaa on ollut vaikka on kuinka suunnitellut etukäteen tapahtumapäivää. Yleensä on ollut stressaavaa kaikille, kiirettä on ollut, mutta hyvin se yleensä on mennyt.

Oletko sitten tapahtumapäivänä sellainen ns. tulipalojen sammuttelija, ja koetko että sulla on tapahtumapäivänä iso rooli koordinoimaan toimintaa?

Baarivastaavat pitivät kartalla miten hommat sujuu eri jatkopaikoissa ja alkunakeissa, mulla ei ollut hirveästi tehtävää. Piti valvoa että kaikki sujuu ja jos tuli joku ongelma niin mulla kun on tieto kaikesta sitten periaatteessa pystyisin selvittämään asian. Ei onneksi tullut tarvetta sellaiseen, kaikki meni sujuvasti.

Millä tavalla tapahtuman jälkihoito hoidettiin?

RS: Kun tapahtuma oli ohi, laitettiin palautekysely menemään osallistujille. Tavattiin myös ohjausryhmän kesken, käytiin palautteet läpi ja kirjoitettiin loppuraportti. Tehtiin myös tava-roista inventaariota sekä laskettiin kävijämäärä että rahantulo. Selvitin myös paljon saan palkkiona rahaa myös itselleni.

Miten palkkio muodostui?

Peruspalkkiona oli 1000e, ihansama miten tapahtuma menee, kunhan se on järjestetty. Ohjausryhmä oli asettanut kävijämäärätavoitteen, en muista mikä se on koska ohjausryhmä mielivaltaisesti pomputteli lukumäärää edestakaisin. Tulospalkkio oli kuitenkin 7,5% jos kävijämäärä saavutetaan, ja se saavutettiin erittäin kirkkaasti. Yhteensä palkkiota tuli n. 2000e. Tulospalkkio oli tärkeää olla, sillä se motivoi erittäin paljon tekemistä ja ei olisi tullut tehtyä näin hyvää jälkeä ilman tulospalkkion motivaatiota.

RA: Kierrosvastaava kiertää kaikki osallistuneet baarit ja kyselee on miten on mennyt, miten myynti meni, oliko kävijöitä ja kyselee näin kierrospalautetta. Tapahtumalla on oma sisäinen purku jossa käydään läpi eri osuudet miten ne meni ja onko parannettavaa. Tämän jälkeen on loppubilepaikan kanssa palaveri, ja katsotaan miten siellä meni asiat. Sitten reagoidaan pu-ruissa ilmeneviä asioita jos tarvitsee. Joinakin vuosina on tehty myös palautekyselyä kävi-jöille, ja tämä on käyty myös yhdessä porukalla läpi. Tapahtumakehittämisen kannalta nämä ovat olennaiset asiat, sitten on vielä työntekijöiden muistamiset ja palkitsemiset tapahtuman jälkeen.

HZ: (Mainittu jo jälkipalaveri) Laskujen maksaminen on iso juttu. Yksi palautekokous on vain missä kaikki käydään läpi. Yhdessä mietitään mikä meni hyvin ja mikä huonosti.

5.4 Johtaminen sekä projektipäällikkönä oleminen, vapaa sana

Miten kuvailisit johtamistasi? Koitko olevasi johtavassa asemassa?

RS: Opiskelijakuntakentällä on syndrooma: Kun valitaan opiskelijakentän toimijoita esim. pu-heenjohtajia, niin he on verrattavissa armeijan alikersantteihin. He ovat kuitenkin vain

alikkeja, ja kusi nousee heille hattuun todella helposti ja ollaan elämää suurempia. Armeijan syväjohtamisen koulutuksesta oli hyötyä, vaikka armeijassa johtaminen on täysin erilaista vapaaehtoistoimijoiden johtamiseen. Projektitiimin vetämisestä oli kokemusta Laureamkon hallituksen myötä. Oli sellainen tunne että minua kuunneltiin ja mitään ei tapahtunut ilman minun hyväksyntää. Tällaiset tapahtumat missä ihmiset tekevät ilmaiseksi töitä ja vapaaehtoisuustoiminnot, niin hyvin paljon johtaminen on omasta karismasta kiinni. Asioita pitää tapahtua, ei tapahtuma itsestään tapahdu, mutta ihmisillä pitää olla hauskaa projektia tehdessään. Paitsi päälliköllä, hän saa palkkaa siitä. Olen aiemmin tuutoreita ohjannut, ja heihin pätee samoja sääntöjä. kukaan ei pakota heitä olemaan tuutoreina, ja toiminnan pitää olla myös hauskaa, sillä kukaan ei tuutoroi vain opintopisteiden takia. Se on hiuksenhieno raja että ihmisillä on hauskaa mutta asioita myös tapahtuu. Paljon vaatii karismaa. Pidän itseäni ehkä hieman ylimielisestikin hyvänä näissä. Asiaa helpotti myös se, että mukana oli vanhoja tuttuja joiden kanssa oli jo tehnyt projekteja ja tiesi että heidän kanssaan projektit onnistui. Mukana oli myös niitä jotka eivät osanneet tai tienneet mitä tehdä. He eivät osallistuneet yhteisiin asioihin ja ei heille vastuuta tai infoa jaettu. Ei heitä tuntunut kiinnostavan muutenkaan projektin asiat.

Oliko sinulla kuitenkin ajatus siitä, että sinulla on johtava rooli? Vai koitko olevasi pikeminkin vain osa tiimiä?

Kyllä näin olevani johtoroolissa. Jokaisella oli omia nakkeja, ja olin jokaikisessä suunnitelmassa mukana. Jokaisella oli omat vastualueet, mutta kaikki olivat minun vastualueitani. Hyväksytin ja olin mukana suunnittelemassa. Olin ainoa tiimissä jolla oli kokonaiskuva ja tieto projektista. Minua myös kuunneltiin ja kyl tekijät tekivät sen mitä pitikin. Yritin välttää pikkujohtamista, ja olen myös oppinut että esimerkillä ei sanoilla johditaan. Jos teet itse sen mitä vaadit muilta, niin muutkin tekevät myös.

RA: Ehkä enemmän koin olevani koordinoija kuin johtaja. Toki viimeinen sana on minulla, mutta hyvin pitkälti asiat keskustellaan läpi ja punnitaan plussat ja miinukset ja tehdään päätökset. Näin kaikki ymmärtää päätökset ja enemmistö seisoo niiden takana. Se vaatii fasilitointia ja koordinointia ja diplomatiaa, asettautumista toisen fiilikseen. Tapahtumia tehdään vapaaehtoistyönä ja suurella tunteella ja ihmisiä harmittaa jos oma idea ei olekaan paras. Tai sitten jos mietitään tapahtumaa ja asiakaskokemusta niin sen kannalta idea ei ole paras vaikka muuten voisi olla hyvä.

HZ: Periaatteessa on kaksi puolta, sillä tavallaan oli sellainen tunne, että johdan tätä toimintaa koska olin koko ajan kartalla kaikesta ja jos joku oli menossa väärään suuntaan tai joku asia, niin pyrin ohjaamaan taas raiteille. Mutta toisaalta annoin kaikille meidän tiimiläisille melko vapaat kädet näissä hommissa. En käskenyt tehdä mitään, vaan luotin siihen että kaikki

osaavat oman hommansa ja näin myös tapahtui. Tavallaan katse kaikkialle, mutta kuitenkin aika rento meininki oli meillä.

Et myöskään kokenut että olisi ollut tarve ottaa sellaista isompaa johtajaroolia ja todeta, että tämä ja tämä asia tehdään koska minä määrään?

Ehkä yksi ongelma oli jatkojen kanssa ja silloin piti itse selvittää asioita, mutta sekin saatiin tiiminä hoidettua ja kaikki teki sen asian eteen jotain, en yksin puuttunut siihen. Siihen asiaan päädyttiin yhteisymmärryksessä, se ei ollut vain minä joka sanoin että nyt tehdään näin ja näin vaan kaikki tajusivat että se asia tulee korjata.

Onko tapahtumassa tarkkaan rajattuja asioita? Pysyvätkö ne samoina vuodesta toiseen? Onko projektipäälliköllä millaiset mahdollisuudet muuttaa tapahtumaan liittyviä toistuvia asioita?

RS: Suomen laki ensimmäisenä! Ei saa rikkoa. RRA ollessa 3amk omistuksessa, niin olimme näiden opiskelijakuntien ohjeiden alaisia, kuten code of conductit ja eettiset ohjeistukset. Heidän tahtotilansa oli yhtä kuin RRA tahtotila. Lähtee paljon ihmisten henkilökohtaisista mieltymyksistä, että miten tapahtumaa saa toteuttaa. Ohjausryhmällä oli paljon kyseenalaistamista toiminnastani, mutta rohkeasti otin vapautta tehdä mitä tein. Noudatin kuitenkin yleisiä ohjeita. Mutta tein visioni mukaan jos koin sen olennaiseksi.

Eli otit vähän kuin oman vallan käsiisi joissain päätösasioissa?

Vertaan itseäni persoonana räjähtävänä ja sosiaalisena, eli teen kuten parhaaksi näen. Toki muiden kuunteleminen on tilaisuus oppia lisää. Mietin silti, että jos tapahtumaa olisi tehnyt joku hillitympi henkilö, niin tapahtuma oli noudattanut täysin samaa kaavaa kuin viime vuonna. Pajon oli apua opiskeleijakuntakenttäkokemuksesta ja tapahtumatuottamisesta, siksi uskalsin lähteä soveltamaan ja näin mahdollisuuksia asioissa joita ohjausryhmä olisi muun henkilön esittämänä voinut torpata. heitä piti uskaltaa vastustaa ja puolustaa omia ideoita.

Koitko sitten että oliko sinulla mahdollisuudet muuttaa asioita tapahtumaan liittyen?

Oli enemmän tai vähemmän, mutta töitä piti sen eteen tehdä. Hieman piti jättää huomioimatta ohjausryhmän mielipiteitä ja opiskelijakuntien yleisiä kantoja, koska nekään eivät ole aina oikeita. Sellaiset muutokset tapahtuivat, kuten narikkaa ei tarjottu enään ilmaiseksi ja ne rahat laitettiin artistiin, rastikierron oli ensimmäistä kertaa mukana. Sain päättää alusta loppuun käivjä määrän ja lipun hinnan. Merkkiä en voisi alkaa uudestaan räätälöimään, ehkä olisin voinut mutta en sitä tehnyt. Vapaat kädet olivat, mutta ne piti itse ottaa itselleen.

RA: Merkit on pysyneet samana ja ne halutaan pitää samoina. Loppubileistä yhden katon alla ollaan myös pidetty tiukasti kiinni. Sitä on nähnyt että monet on hajautettu loppubileet

moneen paikkaan ja saatu enemmän kävijöitä. Me ei olla perinteistä ja fiilisyistä tätä haluttu muuttaa, mikä asettaa rajat Helsingin tilojen myötä missä loppubileet voi järjestää. Appropasselijoilla on ollut oma osuutensa kävijäkunnassa, sitä ei myöskään olla muuttamassa. Muuten ollaan muutettu aikalailla kaikkea kuten loppubileiden paikkaa, suoritusrajoja, kierrosta ja mitä näissä tapahtuu, jotta tapahtuma pysyy mielenkiintoisena.

Koetko että sinulla olisi ollut projektipäällikkönä mahdollisuus muuttaa esimerkiksi merkkejä?

Kyllä koen että jos minulla olisi ollut mikä tahansa idea olisi se liittynyt perinneasioihin tai muihin, niin jos pystyisin perustelemaan ja argumentoimaan hyvän idean niin koen että olisin saanut kannatusta. Varmastikkaan ei olisi onnistunut jos olisin vain perustellut, että minä haluan niin. Varsinkin asioihin joihin liittyy tunnesiteitä, mukana on ihmisiä yhdistyksessä jotka ovat olleet järjestämässä jokaista tapahtumaa.

HZ: Joka vuosi approjen kohde Helsingin keskusta, ja se ei tule muuttumaan. Grafiikka ja haalarimerkit, approkartat on yleensä aika samannäköisiä. Brändi pysyy aina samana. Jatkopaikat saattaa vaihdella saatavuuden mukaan, samoin kierrosbaarit. Jos puhuu Limeksen approista ja limeksestä, niin ihmiset tietävät sen ja brändiin ei kannata koskea, ellei ole joku spesiaali tarve siihen.

Jos olisi ollut halu muuttaa brändiin liittyvä asia, niin olisiko sinulla ollut valtuudet tehdä nämä muutokset vai pitääkö asia hyväksyttää jossain?

Mä luulen että jos olis tarvetta ollut, niin siihen tarvittaisiin Limeksen hyväksyntä. Tapahtuma kun menee Limeksen nimessä ja Limeksen logolla ja kaikki niin luulen ettei minulla olisi ollut oikeuksia yksin niitä muuttaa. Tehtiin viime vuonna hyvin pieni muutos logoon ja t-paitoihimme laitettiin lisää tekstiä, nämä on pieniä juttuja. Jos kokonaan haluisin muuttaa väriä tai logoa kokonaan niin siihen ei riittäisi oikeudet.

Mietin kanssa, että jos haluaisi haalarimerkin designin muuttaa, niin sekin olisi asia mikä pitää hyväksyttää Limeksen hallituksen kautta?

Joo, nekin on ollut jo n. 10 vuotta samanlaiset, nin jos alkaa muuttamaan niin se olisi niin iso juttu, ettei mun oikeudet siihen riitä.

Millä tavalla kehittäisit projektipäällikön roolia? Pystyykö kuka tahansa olemaan projektipäällikkönä? Mitä valmiuksia päälliköllä tulisi olla?

RS: Raflraumba appron suurin heikkous on se, että vuosittain vaihtuu projektipäällikkö ja projektitiimi. Tapahtuman jatkuvuus puuttuu ja tapahtuma saattaa erota roimasti edellisestä vuodesta. Aikataulu on tekemiseen tiukka, projektipäällikkö valitaan todella myöhään.

vaihtuvuus suuri, aikataulu tiukka. Ei päästä samoihin volyymeihin kuin muut approt kun ei ole jokavuotista toistuvuutta ja tuttuja tekijöitä. Jossain säädöksissä on päätetty että ohjausryhmä päättää tästä ja tästä ja harvemmin heillä on kokonaiskuvasta mitään hajua. Tykkäävät kyllä kommentoida. Apua heistä on kun tarvitaan markkinointiin apua eri puolille, mutta muuten toiminta on vähän sellaista, että puhutaan asioista mitä ei tarvitse itse tehdä joten niitä on helppo vaatia. Lisäksi Opkujen puolelta tulevaa jeesustelua mikä näkyy toiminnassa, eli esitetään paremman maailman ihmisiä mikä tulee opkun puolelta ja sitä sitten vaaditaan opiskelijatapahtumalta. Esimerkiksi yhdessä rastitehtävässä palkinnoksi saattoi voittaa drinkkilipun alkoholilliseen tai alkoholittomaan drinkkiin, mistä piti vääntää. alkoholitapahtumat pyörittävät taloutta ja toimintaa, mutta samalla alkoholista tehdään hirveä tabu. ylimääräinen jeestelu ja eettisyys tsiisus.

Olisiko vielä nimenomaan kehittämistä siihen projektipäällikön rooliin liittyen?

Projektipäällikön asema paranee kun keksitään oikeat raamit raflarumballe ja tiimille. Sen pitäisi olla haluttavampaa. Tähän tehtävään ei haluta, eikä raflarumballa ole mitään muuta tarjottavaa, esimerkiksi virkkareita. RRA pitäisi olla aktiivisempi järjestämällä jotain pienempiä tapahtumia. Näpit pitäisi olla pienemmissä toiminnoissa mukana enemmän, jolloin voisi syntyä yksi tiivis porukka joka tekee tapahtumaa. Kriteerit on melko tiukat, ja se karkottaa hakijoita. Yleensä hakijoita on vain yksi, mikä ei luo kilpailua ja tuo parhaita hakijoita. Kuka haluaa myöskään tulla hikoilemaan projektitiimiin kun siitä ei saa mitään? Kokemusta, just joo. Jos konsepti tiimille ja toteutukseen muovattaisiin uudestaan niin projektipäällikön asemakin paranisi. Jos ei, niin valitkaa projektipäällikkö aikaisemmin. Ja sanokaa ettei ohjausryhmä tunge nokkaansa joka asiaan.

Mites sitten, koetko että kuka vaan voi olla projektipäällikkönä? Ovatko edellytykset relevantteja projektipäälliköksi?

Ei pysty kuka vaan olemaan, sillä kokonaisuus voi olla kaaottinen. Sun pitää olla persoonallinen johtaja, sun pitää olla tiimityöskentelijä, sun pitää tuntea yleisösi kenelle markkinoit ja mitä tapahtumapäivältä halutaan. Kylmäpäisyydestä on apua. Stressi on vain keksitty sana. Tapahtumatuottamisen perusteet tulisi myös olla hallussa.

RA: Olisi hyvä että hallituksen puheenjohtaja ei olisi projektipäällikkönä. Hallitustyö on itsessään työllistävää ja Helsinginkadun approkin vaatii suuren ajan huomiota. Yhdistyksen toiminnan mielekkyyden kannalta tasaisempi vastuunjako olisi toimivampi. Joka vuosi päävastavalle on tullut joku muukin sektori, ja paitsi päävastuu niin joutuu tekemään vielä jotain muutakin isoa. Siitä pitäisi päästä pois, ja päävastaavan tulisi hoitaa vain fasilitointia ja muiden tukemista, jolloin saa pidettyä koko homman paremmin käsissä. Viestintä on muuttunut yhdistyksessä, käytetään facebookkia ja trelloa ja muutakin, mut se viestintä ja projektidokumentaatio ja statuksen ylläpito porukan kesken vaatii duunia ja kehittämistä, jotta se

toimii ja olisi kaikille mahdollisimman vaivatonta. Näin tapahtuma olisi mukavampi kaikille tehdä.

Miten koet, että voiko kuka vain olla projektipäällikkö tapahtumassa? Koetko että pitää olla jotain ennakkovalmiuksia tai edellytyksiä?

Melkein kuka vain voisi olla. En näe esteenä sitä, ettei olisi ollut aiemmin mukana Helsinginkadun approxo järjestämässä. Enemmän pitää olla kyky ottaa homma haltuun, yleisiä projektihallinnallisia kykyjä eli pitää pystyä olla jämäkkä, ja käydä niitä keskusteluja ja ymmärtää sitä, että ihmiset on eri mieltä ja löytää hyviä kompromisseja, ja pitää mielessä että tapahtuma tehdään kävijöille. Siinä mielessä ihansama jos graafikko suuttuu jos ei pääse käyttämään pinkkiä väriä, tai jos lipunmyynti ei alakkaan klo. se ja se, sen takia että joku meistä haluaa, vaan sen takia että se on kävijöille se otollisin ostosaika. Sellaisten asioiden hahmottaminen on tärkeää, jos haluaa toimia minkään tapahtuman järjestäjänä, ei vain Helsinginkadun approxon.

HZ: Ehkä itse kaipaisin sellaista, että kun aloitin homman niin en saanut mitään tavoitetta, paitsi sen että kuinka paljon pitää saada voittoa. Mitään muuta ei oikein ollut, niin kuin listaa asioista joita pitää tehdä tai mitä voisi yrittää toteuttaa. Joku sellainen voisi olla hyvä seuraavalle projektipäällikölle.

Tarkoitatko esimerkiksi vaikka kävijätavoitemäärää?

Niin esimerkiksi joo, voisi olla hyvä. Itse roolia en muuten lähtisi muuttamaan. Näin miten se nyt on, eli on hyvin vapaat kädet on toisaalta ihan jees, mutta jotain tavoitteita voisi kyllä olla.

Pystyisikö kuka tahansa näiden sinun aikaisemmin sanottujen rajoitusten sisällä toimimaan projektikoordinaattorin roolissa, vai tarvitaanko siihen jotain vaatimuksia?

Sen voin sanoa, että kyllä tää on stressinsietokykyä vaativaa. Tässä on tosi paljon hommia, mist on vastuussa. Tässä ei pärjää sellainen henkilö joka on hyvin sulkeutunut, että pitää pystyä kommunikoimaan ihmisten kanssa nopeasti ja selkeästi. Vähän myös sellaista avointa visiota, että miten voisi tehdä asioita paremmin.

Ymmärrätkö oikein, että tarkoitat visiota, luovuutta?

Niin, kyllä tää vaatii sellaista että on valmis tekemään uusia asioita ja että uskaltaa tehdä uusia asioita. Jos jokainen vuosi olisi täsmälleen ihan sama tapahtuma, niin siitä menisi hehku jollain tavalla.

Kyllä. Teen nyt raan olettaman, mutta oletan että sisäinen motivaatio tapahtuman tekemiseen on suuressa roolissa?

No joo ehdottomasti on. Jos tulee tekemään tapahtumaa niin ettei vähempää voisi kiinnostaa, niin tapahtumasta ei tule hyvää. Kyllä tähän pitää olla motivaatiota ja käyttää tosi paljon aikaa ja voimaa.

Toiko tapahtuman teko valmiuksia toimia johtotehtävässä? Suositteletko kokemusta johtajaksi haluavia?

RS: Kyllä tuo. Tottakai kaikki on kokemusta lisää, joten ei siitä haitaksi ole. En ole tällaista tapahtumaa aiemmin tehnyt, aikaisempiin tapahtumiin verrattuna oli enemmän roolia esim. jatkopaikan valinnan suhteen. Kyllä tiiminvetäminen tuo aina johtamiskokemusta, niin myös tässäkin tapauksessa. Malliesimerkki työelämässä tiimissä toimimisesta, eli tieto liikkuu hitaasti ja jotkut eivät tee mitään. Valmentavaa kokemusta tuli kuitenkin, ja tunnen oppineeni johtamisesta jotain lisää.

Eli suositteletko että johtajakokemusta tai projektipäälliköksi haluavia lähtisi vetämään tällaista tapahtumaa?

Kyllä on fiksua, varsinkin jos opiskelee alaa kuten tapahtumatuottajat tai restonomit. Opiskeluiden ohessa on hyödyllistä kokemusta, plussat on isommat kuin miinukset, varsinkin jos saa hyvän projektitiimin ja ohjausryhmän taustalle. Laureamkon puolelta voi myös hakea opintopisteitä esim. projektipäällikkönä toimimisesta ja tässä taustalla on myös raha. Enemmänkin voisi saada irti, mutta tällaisenaankin voin suositella kokemusta. Alkutyöt approlle on pedattu sen verran hyvin, sillä on tunnettavuutta ja kävijäkuntaa. Kävijät sijoittuu 1. ja 2. vuoden opiskelijoihin. Tarvitaan jatkuvasti uusia asiakkaita. Perustyö, eli missä markkinoidaan on olemassa. Sivut ja muut on jo olemassa. Ei tarvitse tyhjästä aloittaa.

RA: Kyllä. Juuri se, että nykyään jos haluat olla johtaja niin pitää pystyä toimimaan erilaisten ihmisten kanssa. Ja se ei ole enää sitä, että sanellaan ylhäältä. Uudet sukupolvet vaatii erilaista johtamista, joka on tosipitkästi sympatiaa ja empatiaa ja läsnäoloa. Vapaaehtoistapahtumassa toimiminen pakottaa kehittymään kommunikoijana ja siinä miten saat asiat vietyä eteenpäin, ja miten saat ihmiset sitoutumaan tekemään sen eikä vain katoa, sillä tästä ei makseta. Meistä ei kukaan esinny edes omalla nimellään. Yhdistystoimintaa ei hirveästi käytetä referenssinä, jos mietiiään ammatillista uraa. Kukaan ei soitele multa kysyen että miten tämä henkilö on toiminut tapahtumassa. ihmisillä on siinä mielessä tosi vähän kiinni, että jos alkaa ketuttaa niin voi helposti lähteä kävelemään. Sua ei voida rangaista eikä siitä saa sanktiota. Kun ollaan kaveripiiri samalla, niin siitä saa lokaa, mutta that's it. Mutta se että saa porukan viihtymään ja kun välillä tulee tunteikasta ja ihmiset ottaa yhteen varsinkin jos ollaan vähän luovempaa ideointia tai ollaan viihteellä virkistäytymässä ja alkoholi kuuluu asiaan niin

sitten kun on vahvoja persoonia niin sitten kun tehdään hommia uudestaan seuraavan päivänä tai puolen vuoden päästä niin se vaatii välillä hieman sovittelua.

HZ: Joo kyllä sanoisin että olen oppinut todella paljon. Tämä oli ensimmäinen kerta kun tein mitään näin isoa projektia vielä päällikkönä, että opin tosi paljon. Varsinkin opin toimimaan monen eri ihmisen kanssa, että meillä on monenlaisia eri tyyppisiä meidän tiimissä mutta kaikkien kanssa tuli pärjättyä hyvin. Näki myös sen että mitä vaatii tämänkaltainen järjestäminen. Tähän liittyi erittäin paljon asioita baarien hommaamisesta, kommunikointi niiden kanssa, jatkopaikkojen kanssa, artistien buukaaminen, kaikki somet ja raha-asiat, tässä on erittäin paljon kaikkia tekijöitä. Tämä antaa hyvän yleiskuvan tällaisesta tapahtumasta. Sitten on ihan sellaisetkin asiat, kuten kokoukset. Ennen tätä en hirveästi käynyt missään kokouksissa tai missään ja tämänkin teko oli melko virallista kokouksineen ja vastuineen.

Vapaa sana, haluatko vielä lisätä tai kertoa jotain?

RS: Yleisin mikä pätee kaikkiin tapahtumiin mitä amk järjestää vs. opiskelijajärjestöt tai yliopistojärjestöt, amkit on elänyt sellaista muutosvaihetta niin että on paljon todistettavaa ja halutaan tunnustusta että ollaan yliopistojen kanssa samalla viivalla, jolloin yritetään näyttää paremmalta kuin ollaan, ja ne opiskelijat ovat aivan samoja paikasta riippumatta. toivon että turhanpanttinen jeesustelu lopetetaan, ja jos tehdään alkoholitapahtuma missä on tarkoitus että opiskelijat juo, niin ei yritetä tunkea sitä eettisyyttä ja moraalialia. Sille on oma paikkansa, mutta se ei ole appro minne jengi tulee dokaa. Mahdollisimman vähän opiskelijakuntien taustavaikuttamista ja ohjausryhmän ihmiset jotka tajuaa jostain jotain niin ei tule sanomaan 2 viikon - kuukauden välillä kommentoimaan asioita joista ei ymmärrä yhtään mitään. Nämä vaikuttaa tähän approon taustalla niin vahvasti, siksi mainitsin.

RA: Loppujen lopuksi rooli on epäkiitollinen. Sä kiellät hirveästi ihmisiä, holhoat niiden perään, varmistelet asioita että ne tulee tehdyksi ja loppujen lopuksi jos joku menee mönkään niin se on sun syy ja vastuu. Kyllä se vaatii asennoitumista että se on vain tapahtuma tai josain missä sä liidaat asiaa niin pitää valmistautua henkisesti. Se on se tapahtuma loppujen lopuksi mistä se kritiikki tulee eikä niinkään aina sulle henkilökohtaisesti, vaikka sitäkin tulee tosi paljon. Pitää pystyä katsomaan peiliin että missä kohtaa on itse mokannut. Kun itse pitää antaa porukalle palautetta koko tapahtuman ajan, niin pitää olla valmis myös itse sitä vastaanottaa. Suurin heikkous tapahtuman tekemisessä on viestintä, niin sisäisesti projektitiimin kanssa kuin muistetaan viesti ulospäin, ja se kun tulee uusia ihmisiä niin muistetaan viestiä itsestänselvyyksiäkin. Vaikka olisi ollut mukana jo vuodenkin, niin ei välttämättä ole kaikki asiat tulleet tietoon.

HZ: Suosittelen tätä kaikille. Vaikka on ollut rankkaa niin on ollut myös tosi hauskaa tämä tekeminen. Olin koko kesän ulkomailla, ja olin silloinkin vastuussa koko tapahumasta ja asioita piti seurata silmät auki kaikkiin suuntiin. Vaikka se oli silleen aika stressaavaa kun ei ollut

paikan päällä tekemässä asioita, niin kyllä se niinkin onnistuu. Kun tekee tiimissä hommia niin välillä pitää vaan ulkoistaa hommia tiimiläisille sitten, se vaan kuuluu asiaan. Vaikka olen pona, niin ei pomo voi tehdä kaikkia asioita.

Delegoinnin kautta onnistuu siis paljon.

Kyllä.

6 Tulokset

Tässä luvussa käsittelen haastateltavien vastaukset kysymys kerrallaan. Kirjoitan omin sanoin auki haastateltavien vastauksien asiat, yrittäen pitää kiinni mahdollisimman tarkasti siitä, mitä he ovat halunneet tuoda ilmi vastauksissaan. Tarkastelen vastauksia niin teorian kuin oman pohdintani kautta.

6.1 Taustatiedot sekä tapahtuman organisointi

Kaikki haastateltavat ovat eri organisaatioista ja eri tapahtumissa toimineet projektipäällikköinä vuonna 2019.

Kysyttäessä tapahtumien taustaorganisaatiota ja miten tapahtuma oli organisoitu saatiin kolme erilaista vastausta, joissa oli myös samoja piirteitä. RaflaRumba Appro on kolmen opiskelijakunnan yhteisomistuksessa yhden ollessa päättävässä asemassa yli 51 % osuudella. Tapahtumalle on koottu oma ohjausryhmänsä, jossa on edustajat jokaisesta opiskelijakunnasta. Ohjausryhmä rekrysi projektipäällikön, joka sitten rekrysi itselleen projektitiimin. Helsinginkadun Appron tapauksessa tapahtumaa järjestää Bileinsinöörit Ry, joka on poikkitieteellinen opiskelijayhdistys eikä toimi minkään korkeakoulun alaisuudessa eli on täysin itsenäinen yhdistys. Projektin tekijät tulevat yhdistyksen sisältä. Limeksen Appron tapauksessa tapahtuman järjestää Limes Ry, joka on Helsingin yliopiston Kumpulankampuksen ainejärjestö. Kampuksella toimii matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa, tietojenkäsittelytiedettä, tilastotiedettä ja maantiedettä opiskelevia opiskelijoita. Limes Ry päättää syyskokouksessaan pääjärjestäjän seuraavan vuoden tapahtumaa varten, ja tämä järjestäjä kokoaa itsenäisesti oman projektitiiminsä.

Näistä vastauksista voidaan todeta, että opiskelijatapahtumia järjestävät monenlaiset eri toimijat korkeakoulukentällä. Bileinsinöörit Ry on selkeä poikkeama, sillä he toimivat itsenäisenä yhdistyksenä ilman siteitä korkeakouluihin ja niiden opiskelijajärjestöihin. Projektipäällikkö valitaan yhdistyksen jäsenten sisältä, ja kuka tahansa jäsen voi paikkaa hakea. RaflaRumban tapauksessa kolme eri opiskelijakuntaa kolmesta eri koulusta ovat mukana tapahtumassa omilla omistuosuuksillaan, Laureamkon omistaessa yli 51 % osuuden. Tämä asettaa omat haasteensa tapahtumalle, sillä jos yhdellä opiskelijakunnalla on päättävä asema ohjausryhmässä, sekä kaikki varallisuus kulkee sen kautta, niin mitkä ovat näiden kahden muun

opiskelijakunnan vastuut ja velvollisuudet tapahtumaa kohtaan? Limes Ry päättää pääjärjestäjän kokouksessaan, ja kuka tahansa Limeksen jäsen voi hakea pääjärjestäjäksi (mainittu kysymyksen 3 kohdalla). Vastauksesta käy ilmi, että tämän valinnan jälkeen pääkoordinaattoriksi valittu henkilö saa täysin vapaat kädet tapahtuman toteuttamiseen, eikä mitään tarkempia ohjeita sitä varten anneta.

Kaikissa tapahtumissa on yhteistä se, että tapahtumalle valitaan projektipäällikkö jollain tavalla, sekä projektitiimi tapahtumaa toteuttamaan. Onnistuneen tapahtuman mallissa (Vallo & Häyrinen, 2016) on todettu operatiivisen kolmion toteuttamisen vastuussa olevan projektipäällikkö sekä hänen johtamansa projektitiimi. Vastauksista käy ilmi, että projektitiimi valitaan joko projektipäällikön valinnan mukaan tai sitten kaikkien projektiin haluavien kesken. Nämä valintatavat tuntuvat tukevan Mäntynevan (2016) että Kettusen (2006) kirjoittamia ajatuksia siitä, kuinka projektipäällikön tulee pitää yllä hyvää yhteishenkeä sekä kuinka projektiryhmän motivointi on tärkeää. Jos projektiryhmän jäsenet ovat samasta organisaatiosta tai projektipäällikön itsensä valitsemia, sekä ovat ilmaisseet kiinnostuksena tapahtuman tekemiseen, on todennäköisempää, että yhteishengen ja motivaation ylläpito on helpompaa.

6.2 Projektipäälliköksi valinta, perehdytys sekä projektitiimi

Projektipäällikön valintaan ja edellytysvaatimukseen oli haastateltavilla eritasoisia vastauksia. RaflaRumbassa projektipäällikkö valittiin avoimen haun kautta. Edellytysvaatimuksina tai osaamistoiveina tehtävään oli mainittu aiempaa tapahtumatuottamisen kokemusta tai tietoa, piti tuntee kohdeyleisöään sekä ymmärrystä budjetoinnista ja tiimin vetämisestä. Helsinginkadun Approa varten todettiin, että yhdistyksen nimenkirjoitusoikeudellinen henkilö projektipäällikkönä on käytännön kannalta kaikkein helpointa, sillä tällöin ei tarvitse päätöksiä ja sopimuksia hyväksyttävä erikseen hallituksella. Projektipäällikkö voi olla myös joku muukin yhdistyksen jäsen, ja mainittuina kirjoittamattomina sääntöinä todettiin tapahtuman tunteminen, tapahtuman historian tunteminen, opiskelijatapahtumissa mukana olemisen sekä sen, että projektipäälliköllä on tarpeeksi aikaa tapahtuman järjestämistä varten. Limeksen Appron tapauksessa pääkoordinaattori valittiin sen perusteella, että hän oli toiminut aiemmin projektitiimissä edellisen vuoden tapahtumaa varten. Epävirallisina kriteereinä mainittiin se, että tietää miten approt toimivat ja mitä niissä pitää tehdä, sekä se että on joskus toiminut approtiimissä mukana.

Projektipäälliköltä vaadittavia ominaisuuksia luetteloin aikaisemmin työssäni luvussa 4.1. Kukaan haastateltavista ei maininnut suoraan sellaisia ominaisuuksia tai edellytyksiä, jotka voitaisiin suoraan rinnastaa näihin ominaisuuksiin. Vastauksista käy ilmi, että tärkeimmät kriteereinä projektipäälliköksi valintaan on ollut tapahtuman tunteminen sekä aikaisempi kokemus approtapahtumien järjestämisestä. Mäntyneva (2016, 39) toteaaakin, että projektipäälliköt on usein valittu tehtävään asiantuntemuksensa, eikä projektiosaamisensa takia. Vastauksista voitaisiin vetää johtopäätöksen, että approtapahtumissa korostuu projektipäällikön asiantuntemus

itse tapahtumasta, eikä niinkään projektiosaamisesta. Vastauksissa ei käy ilmi se, että onko heiltä haastattelutilanteessa ennen valintaa kysely tarkemmin projektijohtamisen osaamisesta.

Tiedusteltaessa mahdollisista perehdytysmateriaaleista tai taustatiedoista projektipäällikkönä toimimiseen ja johtamisen tukemiseksi kaikilla vastaajilla toistui samana asiana edellisten vuosien dokumentaation toimineen taustamateriaalina projektia varten. Dokumentaatio saattoi olla edellisen tapahtuman palaverimuistioita tai palautekoosteita. Mainintoja oli myös keskusteluista muiden toimijoiden kanssa tapahtumasta, kuten edellisen vuoden projektitiimi.

Näitä tapahtumia on järjestetty nyt jo usean vuoden ajan, taustakeskusteluista päätellen jokainen tapahtuma on vähintään 10 vuotta vanha. Onkin ilmeistä, että tapahtumasta on kertynyt jonkinlaista dokumentaatiota näiden vuosien varrella, varsinkin digitalisaation helpottessa sen tekemistä. Kun tapahtumaa suunnitellaan, on hyvä, että suunnitelmat ovat kirjallisesti olemassa, jolloin kaikki pysyy muistissa (Vainio 2012, 38). Dokumentaatiota ollessa jo ennakkoon ei tapahtumalle välttämättä tarvitse tehdä uutta suunnitelmaa, vaan pohjana voidaan käyttää edellisen vuoden suunnitelmaa ja sitä voidaan muokata ja muuttaa sen vuoden tarpeiden mukaisesti. Tapahtuman idea on jo olemassa, ja Onnistuneen tapahtuman mallin (Vallo & Häyrinen, 2016) strategisiin kysymyksiin miksi, kenelle ja mitä on jo saatu vastaus. Käytännössä tapahtumalla on oma tapahtumakonseptinsa, ja vain käytännön toteutus muuttuu (Vallo & Häyrinen, 2016, 123).

Projektitiimin valinta tapahtumissa on toteutunut yhtäläisten raamien puitteissa. Projektitiimin jäsenet ovat kaikissa tapauksissa jollain tavalla ilmaisseet halukkuutensa osallistua tapahtuman tekemiseen. Joka vastauksessa käy myös ilmi se, että valinnat tiimiin on tehty tuttujen tekijöiden perusteella, ja täydennetty mahdollisesti avoimeksi jääneitä paikkoja avoimen haun tai hakemuksien perusteella. Lisäksi haastattelun aikana käy ilmi, että tapahtumassa on mukana tapahtumapäivänä vapaaehtoisia työvoimana, eivätkä nämä vapaaehtoiset ole muuten tapahtuman kanssa tekemisissä.

Tiimien jäsenten roolit onkin sitten vastauksissa käsitelty eri tavoilla. RaflaRumban tapauksessa kysyttäessä rooleista kävi ilmi, että vastuut töistä menivät niin, että projektipäällikkö teki kaiken mitä muut eivät tehneet. Eivätkä työt ja vastuut jakautuneet tasaisesti, projektipäällikön tehdessä suuren osan töistä. Helsinginkadun Appron tiimivalinta koostuu yhdistyksen jäsenten vapaaehtoisuuteen ja halukkaiden määrään. Kaikki halukkaat saavat osallistua ja vastuuta tapahtumasta. Isoimmiksi rooleiksi tiimeissä nostetaan projektipäällikkö, lähtö, kierros, työntekijät, loppubileet, lipunmyynti, viestintä/sosiaalinen media sekä sponsori ja yhteistyötoiminta. Limeksen Approlla tiimin koko on 10 henkeä, ja siihen kuuluu pääjärjestäjä, jatkovastaava, taloudenhoitaja, sihteeri, materiaali-/tuotevastaava, kaksi baarivastaavaa, nakivastaava, it-vastaava sekä graafikko.

Hyvä roolitus projekteihin auttaa projektipäällikköä johtamisessa ja koordinoinnissa (Kettunen, 2006, 130). Onkin ilmeistä, että sekä Helsinginkadun Approssa että Limeksen Approssa roolitus on suunniteltu tapahtumaa tukevaksi. Kuten taulukosta 1 (Tapahtumatuotannon osa-alueet ja niiden sisältämät asiat, Vallo & Häyrinen 2016, 192-193) voidaan todeta, tapahtumissa on mukana erittäin monipuolisesti erilaista tekijätarvetta. Tällöin on perusteltua, että tiimin jäsenet saavat vastuurooleja tapahtuman toteuttamisen vaativalla tavalla. Kummastakin approsta löytyy esimerkiksi jatkoista vastaava henkilö, sekä osallistuvista kierrosbaareista vastaavat henkilöt (kierros, kaksi baarivastaavaa).

Raflarumba Approlla mainittiin rooli- ja osajäseniksi vain se, että projektipäällikkö tekee sen mitä muut eivät tee. Vastoin kahta edellistä, tämä roolitusmalli ei näytä auttavan projektipäällikköä johtamisessa tai koordinoinnissa, ja saattaa olla vahingollista tapahtuman tekemiselle sekä projektipäällikön jaksamiselle ja esimerkiksi Mäntyneva (2016, 34) toteaaakin, että: ”Vaativissa projekteissa on tärkeää, että projektipäällikkö saa oman jaksamisensa varmistamiseksi jaettua suuren osan omistakin töistään projektiorganisaation jäsenille”. Projektitiimin rekrytointi on epäonnistunut, jos osa tiimistä teki suuremman panoksen järjestämiseen ja osa ei antanut yhtään työpanosta.

6.3 Tapahtuman toteuttaminen käytännössä

Tapahtumien suunnittelu on näyttänyt alkavan kaikilla samalla tavalla. Jokainen mainitsee haastatteluissaan, että tapahtumilla on ensimmäiseksi ollut jonkinlainen aloituspalaveri. Tapahtumabrief, joka toimii peruslaatuisena reunaehtojen määrittäjänä tapahtumalle, onkin Vallon & Häyrisen (2016, 193) mukaan yksi vaadittavista asioista tapahtumalle. Aloituspalaverissa on kokoontunut koko projektitiimi, mikä taas auttaa sitouttamaan tapahtuman toteuttajia, sekä antaa tapahtumalle erilaisia näkökulmia ja ideoita (Vallo & Häyrinen 2016, 191).

Tapahtuman suunnittelun edetessä alkaa approilla tulla eroja. Riku Simola puhuu RaflaRumba Appron suunnittelusta hyvin käytännönläheisesti, kuten markkinoinnin suunnittelu, yhteistyökumppaneiden hakeminen, kierroksen baarien mukaan neuvottelu ja haalarimerkkien tilaaminen. Taustana oli ilmeisesti käytetty edellisten vuosien suunnitelmia, eikä haastattelussa noussut esille, että tapahtumalla olisi ollut yhteisiä välipalavereja tai muita tapaamisia, joissa olisi käyty tapahtuman suunnittelua ja edistymistä yhteisesti läpi. Tiimi käytti erillistä kommunikointivälinettä ohjausryhmän kanssa keskustelemiseen kuin itse projektin käytännön toteutukseen.

Reetta Ahonen puhui tapahtuman suunnittelusta ja toteuttamisesta enemmän suunnitelmallisuuden kautta. Hän mainitsee, että Helsinginkadun Approa varten järjestettiin säännöllisiä palavereja, joissa käytiin tehtävien asioiden statuksia läpi. Hän mainitsi, että työt alkavat kierrosbaarien kontaktoinneista, sillä jotta sopimukset heidän kanssaan saadaan solmittua, täytyy näissä baareissa vieraila keskimäärin n. 4 kertaa. Baareja tarvitaan n. 50 kpl minkä

takia työ aloitetaan jo edellisenä vuotena tapahtumasta (tapahtuma pidetään perinteisesti huhtikuun puolessa välissä). Grafiikoiden tekeminen ja painomateriaalin saaminen baareista liittyvät toisiinsa ja on toinen mahdollisimman aikaisin aloitettava asia. Tämän jälkeen aloitetaan lipunmyynnin aikataulun miettiminen, jatkobileiden paikan valinta/saaminen ja työntehtävien rekrytointi.

Harry Zwiernowski sanoi Limeksen Approa varten suunnittelun alkavan 9 kuukautta ennen tapahtumaa. Projektitiimille valitaan henkilöt, heille luodaan keskusteluryhmät WhatsAppiin tai Telegrammiin ja sen jälkeen alkaa suunnittelu sekä toisiinsa tutustuminen. Zwiernowski laati aikataulun asioille, jonka mukaan tapahtuman ennakkovalmistelut tehtiin. He pitivät 4 kokousta ennen tapahtumaa, joihin oli mietitty etukäteen esityslistat ja päätöksiä vaadittavat asiat. Hän myös mainitsi kysyttäessä, että hän pysyi perillä asioiden sujuvuudesta yhteisen keskusteluryhmän kautta.

Projektipäällikön on helppo seurata projektin kulkua ja tiimin jäsenten edistymistä säännöllisillä palaverilla. Tätä ehdottaa Kettunen (2016), ja hän myös toteaa, ettei tapaamisen tarvitse olla 30 minuuttia pidempi, jos kaikki osallistujat ovat valmistautuneita. Helsinginkadun Approssa sekä Limeksen Approssa näitä palavereita on järjestetty useita ennen tapahtumapäivää. Limeksen Approssa edistymistä seurattiin myös keskusteluryhmän kautta. Gregory M. Hornerin mainitsemista projektipäällikön avainrooleista on Poliisi ("Police Officer") (2005, 21). Tällä hän tarkoittaa, että projektipäällikön tulee johdonmukaisesti mitata projektin edistymistä verraten suunnitelmaan, kehittää korjaavia toimintoja sekä arvioida projektin prosessien sekä toimituksen laatua. Jotta projektipäällikkö pystyy tämän roolin täyttämään, tulee hänen olla ajantasaisesti perillä siitä, mitä projektissa tapahtuu. Myöhemmin haastattelussa käy ilmi, että Simola on myös ollut mukana ja perillä projektin kaikista vastuualueista. RaflaRumba Approssakin on siis ainakin projektipäällikkö ollut tietoinen ja seurannut tiimin toimintoja, vaikka ei ilmeisesti yhteisten palaverien kautta.

Tapahtumapäivän toteutus on ollut vaihteleva eri tapahtumissa. Simola kertoo itse, että RaflaRumba Appron tapahtumapäivä oli raskas, tavaroiden liikuttelu ilman autoa epämiellyttävä ja päivä oli "sellaista tulipalojen sammuttamista". Hän kuitenkin koki, että päivä meni hyvin kokonaisuudessaan. Tapahtuma alkoi aloituspaikasta (Club Capital), josta siirryttiin Helsingin keskustaan kierrokselle. Kierroksella oli mukana n. 20 baaria. Suorittaminen kesti hänen arviionsa mukaan n. 2-4 tuntia riippuen omasta tahdistaan. Rastikartta tuli osallistujien palauttaa Apolloon, johon oli myös mahdollista jäädä jatkobileisiin. Bileissä oli houkuttimeksi palkattu esiintyjä.

Ahonen aloitti kertomansa sillä, että Helsinginkadun Approa varten oli pakattu kaikki tapahtumassa tarvittavat välineet jo etukäteen valmiiksi kuljettamista varten. Tapahtuma alkoi aloituspaikasta klo. 16 porrastetuilla lähdoilla ja hänen roolinsa oli ongelmien ratkoja sekä

sosiaalisessa mediassa kävijöiden viesteihin vastaaminen. Klo. 19 lähtö suljetaan ja työntekijät siirtyvät vähitellen jatkopaikalle, jossa haalarimerkkien jako alkaa klo. 21. Tapahtuman virallinen osuus loppuu n. klo 00 kun haalarimerkkien jako loppuu.

Zwiers sanoi, että ennen tapahtumapäivää oli pidetty kokous, jossa oli tapahtumapäivän vastuut jaettu työntekijöille. Työtehtävät on käyty läpi ja katsottu, ettei kenellekkään tule liika hommia. Tapahtumapäivän hän koki stressaavana kaikista suunnitelmista huolimatta. Hänen roolinsa oli valvoa, että kaikki sujuu, sekä tarvittaessa puuttua ongelmiin, joita tapahtumassa saattoi esiintyä. Sellaisia ei kuitenkaan tapahtunut ja tapahtuma sujui hyvin. Muut työntekijät pitivät häntä kartalla koko tapahtuman ajan mitä tapahtuu.

Vallo & Häyrinen (2016, 199) toteavat tapahtuman rakentamisvaiheen olevan toteutumisvaiheen pisin vaihe. Ainakin Simola sekä Ahonen toteavat tavaroiden kuljettamisen ja lähtöpaikan tsekkaamisen olevan tapahtumapäivänä roolissa. Tapahtumien luonteen vuoksi totean, että näissä tapauksissa väite ei pidä paikkaansa. Tapahtumapäivänä työntekijät tyypillisesti ovat lähtöpaikalla töissä 3-4 tuntia ja jatkopaikalla töissä saman verran. Vastuuhenkilöt, erityisesti projektipäällikkö, ovat mukana ja tekevät tapahtuman eteen töitä helposti jopa 12 tuntia. Rakentamisvaiheet näissä (lähtöpaikan sekä jatkopaikan rakentamiset) eivät yleensä kestä tuntia pidempään per kohde. Tämä ei tarkoita, etteikö niitäkin tulisi suunnitella, kuten Vallo & Häyrinen (2016, 199) toteavatkin: ”Jokaisen tapahtuman rakennusvaihe on suunniteltava tapahtumatilan ja toimijoiden mukaan”.

Tapahtuman aikana asioiden tulee tapahtua kellotetusti sekä suunnitelmallisesti ja tapahtuma tulee viedä läpi käsikirjoituksen mukaisesti (Vallo & Häyrinen, 2016). Kaikkien haastateltavien vastauksista tulee ilmi, että tapahtumapäivän kulku on suunniteltu, työnjakoa on mietitty sekä tapahtuman käsikirjoitusta on noudatettu. Projektipäällikköinä kaikki kertovat heidän olevan vastuussa ongelmista ja niiden korjaamisesta. Kettunen (2006) onkin kertonut yhden projektipäällikön tärkeimmäksi rooliksi sen, että ongelmiin tartutaan, kun niitä ilmenee. Projektipäälliköt ovatkin toteuttaneet tämän roolin, mikä kertoo siitä, että se on tunnustettu yhdeksi olennaiseksi rooliksi approjen tapahtumapäivänä.

Kaikissa approissa pidettiin jonkin tyyppinen loppupalaveri, jossa käytiin läpi mahdolliset asiakaspalautteet sekä projektitiimin ajatukset tapahtuman onnistumisesta. Loppupalaveri on Vallon & Häyrisen (2016) mukaan hyvä toteuttaa tapahtuman jälkeen, sekä kirjoittaa kirjallinen versio palaverista. Simola ilmoitti myös, että RaflaRumba Approssa tehtiin inventaario tavaroista (haalarimerkeistä) sekä käytiin läpi kävijämäärä ja tuotto. Hän myös laski paljon hän tulee saamaan palkkiota, sillä RaflaRumban projektipäällikkönä toimimisesta hän sai palkkiota 1000 € + 7,5 % tulospalkkion, jos ohjausryhmän tavoitteet täyttyivät.

Helsinginkadun Approssa taas Ahosen mukaan loppupalaverin lisäksi kierretään kaikki kierrosbaarit ja kysellään palautteita heiltä. Lisäksi pidetään palaveri myös loppubilepaikan kanssa.

Asioihin reagoidaan, jos tulee ilmi jotain mihin voidaan reagoida. Lisäksi tapahtuman jälkihoitoon kuuluu vielä työntekijöiden muistamiset ja palkitsemiset.

Limeksen Approssa ei Zwierson mukaan ole loppupalaverin lisäksi muuta jälkihoitoa. Erikseen hän mainitsee laskujen maksamisen, joka kaatuu hänen harteilleen tapahtumasta.

Yksikään projektipäällikkö ei maininnut, että tapahtumassa olisi vielä jotain jälkimarkkinointia mukana. Vallo & Häyrinen (2016) toteavat, että jälkimarkkinointi voisi olla yksinkertaisimmillaan kiitoskortin lähettäminen. Näissä tapahtumissa se voitaisiin toteuttaa esimerkiksi laittamalla kiitoskortti osallistujille nähtäväksi approjen Facebook-tapahtumaan, jonne itsensä tapahtumaan on yleensä ilmoittanut suurin osa osallistujista. Palautteen kerääminen osallistujilta on myös yksi Vallon & Häyrisen (2016) mainitsema jälkimarkkinoinnin tapa. Palautetta mainitsi keräävänsä RaflaRumba Appro, joskus myös Helsinginkadun Apro. Limeksen Appro ei maininnut mitään kävijäpalautteista.

6.4 Johtaminen sekä projektipäällikkönä oleminen, vapaa sana

Kysyttäessä johtamisesta pyysin haastateltavia kuvailemaan johtamistaan sekä kertomaan, tunsivatko he olevansa johtavassa asemassa tapahtumaa tehdessään. Kaikki kyllä kokivat olleensa johtavassa asemassa vähintään siinä mielessä, että tiedostettiin projektipäällikön sanan olevan päättävä sana.

Simola kuvaili hyvinkin tarkkaan sitä, miten hän kokee johtamisen ja pystyikö hän toteuttamaan sitä tapahtumaa tehdessään. Hänellä oli entisestään johtamiskokemusta sekä armeijassa ollessaan, että toimiessaan projektipäällikkönä Laureamkon hallituksessa. Hän koki, että projektitiimin jäsenet kuuntelivat häntä ja hänen hyväksyntänsä vaadittiin kaikkeen. Hän mainitsi, että projektin työntekijöillä tulee olla myös hauskaa projektia tehdessään, ja että vapaaehtoisten johtamisessa on omasta karismasta kiinni, saako tiimin jäseniä tekemään halutut asiat mutta kuitenkin pidettyä yllä hauskuutta. Hän oli ainoa tiimissä, jolla oli kokonaiskuva ja -tieto tapahtumasta, ja painotti sitä, että projektijohtaja johtaa esimerkillä eikä sanoilla.

Ahonen ajatteli olleensa enemmän koordinoija kuin johtaja. Hän kertoi, että projektissa asiat keskusteltiin läpi ja päätökset punnitaan. Tämä auttaa siihen, että kaikki ymmärtävät päätöksen taustat ja enemmistö tiimistä seisoo niiden takana. Hän mainitsee, että koska tapahtumia tehdään vapaaehtoistyönä ja tunteella, täytyy projektipäällikön osata asettautua toisen fiilikseen mukaan. Koska ihmisiä harmittaa, jos oma idea ei tapahdu, niin projektipäälliköltä vaaditaan myös diplomaattisia taitoja.

Zwierson oli kahtiajakautunut asiassa. Hän koki olevansa johtavassa asemassa, sillä hän oli se, joka oli koko ajan kartalla kaikesta ja pystyi ohjaamaan ihmisiä oikeaan suuntaan. Toisaalta hän koki, että hän antoi kaikille tiimiläisille täysin vapaat kädet toteuttaa vastuutaan.

Luottamuksella toisten tekemiseen hänen ei tarvinnut johtaa, ja hän totesikin että ”aika rento meininki meillä”. Hän kertoi yhden esimerkin missä hänen piti puuttua tiimiläisen tekemiseen, mutta sekin kuulemma ratkaistiin yhteisymmärryksessä koko tiimin kesken eikä hänen tarvinnut käskää asiaa hoidettavaksi.

Niin Mäntyneva (2016) kuin Kettunen (2006) kertovat yhdeksi projektipäällikön vaatimukseksi kyvyn johtaa ihmisiä. Haastateltavat totesivat, että he kokivat heidän sanansa olevan viimeinen sana. Tämä voidaan katsoa tiimin hyväksynnäksi sille, että projektipäälliköt johtavat heitä ja heidän ”sanansa on laki”. Vaikka haastateltavat kuvailevat eri tavoilla miten johtamista on tapahtunut, osalla sen ollessa pienemmässä roolissa, näen kuitenkin että jokainen projektipäällikkö on vastauksiensa perusteella ollut johtoasemassa projektia tehdessään.

Yksi John Carrolin (2012, 16) mainitsemista askelista hyväksi projektipäälliköksi on delegoida tehtäviä ryhmän jäsenten taitojen mukaisesti ja tunnustaa heidän työnsä. Ainakin Ahonen ja Zwiers kertoivat tuntevansa olevan edes jonkin verran koordinoivassa roolissa, jolloin voidaan katsoa delegointia tapahtuneen. Kuvassa 2 (Projektipäällikön tehtäviä, Mäntyneva, 2016, 38) mainitaan yhdeksi projektipäällikön tehtäväksi Projektiin liittyvien tehtävien kohdentamisen. Tämä voidaan katsoa koordinoimiseksi ja delemoisemiseksi, jolloin Ahonen ja Zwiers ovat onnistuneesti toteuttaneet heille kuuluvaa tehtävää.

Simola mainitsi, että hän halusi projektityöntekijöillä olevan myös hauskaa. Hän on tällöin motivoinut projektitiiminsä jäseniä (Kuva 2), sekä toiminut Gregory M. Horinen mainitsemana Valmentajana (Coach) (2005, 20). Motivoitunut työntekijä todennäköisesti tekee parempaa työtä kuin epämotivoitunut ja uskallan omien kokemuksieni perusteella todeta, että tämä pitää useimmiten myös paikkaansa.

Halusin seuraavaksi tietää projektipäälliköiden vallan rajoista, sekä niistä tekijöistä, jotka kyseisissä approissa pysyvät muuntumattomina. Tapahtumilla on omat tunnistettavissa olevat brändinsä ja tekijänsä, jotka tekevät niistä omanlaisensa. En kysymyksen teon hetkellä osannut sanoittaa kysymystä parhaalla tavalla, mutta yritin saada haastattelutilanteessa ajatukseni selväksi haastateltaville.

RaflaRumba Apron tärkein muuttumaton asia on Suomen laki. Lisäksi Simola kertoi tapahtuman olevan omistavien opiskelijakuntien ohjeiden ja sääntöjen alainen. Hän totesi, että vaikka koki omista valinnoistaan kyseenalaistamista, niin hän teki oman päänsä mukaisesti asioissa, joissa koki olevansa oikeassa. Hän perusteli tätä omalla opiskelijakuntakenttä- sekä tapahtumatuotantokokemuksellaan. Ainoa asia, johon hän ei olisi voinut puuttua oli haalari-merkki. Viimeisenä Simola toteaa, että ”Vapaat kädet olivat, mutta ne piti itse ottaa itselleen”.

Helsinginkadun Approssa on pysynyt Ahosen mukaan muuttumattomana niin haalarimerkki kuin se, että loppubileet järjestetään yhden katon alla. Lisäksi heillä on käytössään oma VIP-järjestelmänsä, ja VIP-passia omaaville halutaan edelleen tarjota tiettyjä etuja. Muuten tapahtumaan liittyvät asiat ovat vaihdelleet ja hän myös suosisi, että ne vaihtelevat. Hän tarkoittaa vielä kysyttäessä, että hänellä olisi ollut mahdollisuus muuttaa mitä vain aspektia tapahtumassa, jos sen olisi pystynyt argumentoimaan ja perustelemaan järkevästi. Oman mielen mukaisesti muutosta ei olisi tapahtunut, sillä useisiin asioihin liittyy tunnesiteitä varsinkin yhdistyksen pitkäaikaisten jäsenten puolesta.

Limeksen Approssa pysyvänä elementtinä on ollut Zwiertsin mukaan tapahtuman sijainti Helsingin keskustassa. Hän myös toteaa, että niin grafiikka, haalarimerkit kuin approkartat ovat myös olleet melko muuttumattomia, brändin pysyvyyden ollen tärkeää. Hän mainitsee, ettei brändiin kannata koskea ilman spesiaalia syytä sen tunnettavuuden takia. Kysyttäessä onko projektipäälliköllä valtaa muuttaa brändiin liittyviä asioita, hän toteaa, että sellaiset päätökset vaativat Limes Ry:n hallituksen hyväksyntää.

Kyseisiä approja on järjestetty jo vuosia, ja niiden ympärille on syntynyt tapahtumakonsepti. Konseptissa tapahtuman raamit ovat samanlaiset, ja vain niiden käytännön toteutus muuttuu (Vallo & Häyrinen 2016, 123). Haastatteluiden perusteella voidaan todeta, että esimerkiksi tapahtumasta palkinnoksi jaettava haalarimerkki on hyvin vahvasti kiinni konseptissa, ja sen ilme on tietyn brändin mukainen, jota ei haluta herkästi muuttaa. Vaikka muuten haastateltavat puhuivat hyvinkin eri asioita tapahtumiensa muuttumattomuuteen liittyen, on nähtävissä että projektipäälliköllä on erittäin laajat valtuudet tapahtuman käytännön toteuttamiseen. Kuten olen luvussa 2.1 kertonut, approilla on tiettyjä yleisiä lainalaisuuksia, jonka mukaan ne tulee järjestää. Näiden lainalaisuuksien, sekä tapahtumien omien konseptien sisällä projektipäällikkö saa toteuttaa omannäköistään tapahtumaa.

Kysyin seuraavassa kysymyksessä projektipäällikön roolin kehittämisestä sekä valmiuksista. Vastaajat eivät kuvailleet suoraan projektipäällikön tehtäviin liittyviä kehityskohteita. He kuvasivat enemmän sellaisia ulkoisia tekijöitä, jotka auttaisivat projektipäällikköä toteuttamaan tapahtumaa paremmalla tavalla.

Simola meni lähimmäs itse projektipäällikön rooliin vaikuttaviin tekijöihin vastauksessaan. Hän haluaisi RaflaRumba Appron ohjausryhmän antavan tarkemmat raamit sekä projektipäällikölle että projektitiimille. Hän myös kokee, että kriteerit projektipäälliköksi ovat melko tiukat mikä karkoittaa hakijoita. Hän ei näe tällä hetkellä tehtävän olevan hirveän haluttava, eikä kilpailua esiintyvän tarpeeksi. Konseptia pitäisi miettiä uudelleen ja jos tämä ei toteudu,

niin vähintään projektipäällikön rekrytoinnin pitäisi tapahtua aikaisemmin kuin se tapahtuu nyt.

Kysyttäessä, voiko kuka vain olla projektipäällikkö ja ovatko projektipäälliköksi haettaessa edellytykset relevantteja, Simola toteaa, ettei kuka vain voi toimia projektipäällikkönä. Hän mainitsee, että henkilön tulisi olla persoonallinen johtaja, tiimityöskentelijä, tuntee kohdeyleisösi sekä tietää mitä tapahtumapäivältä halutaan. Myös tapahtumatuottamisen perusteet tulisi olla hallussa ja että kylmäpäisyydestä on apua.

Ahonen mainitsee kehitysehdotukseen, että Helsinginkadun Approssa ei projektipäällikkö olisi enää sama kuin hallituksen puheenjohtaja. Tuplarooli on hänen mielestään liian työllistävä, ja mielekkäisyys yhdistyksen toimintaan pysyisi parempana. Lisäksi päävastuulliselle on tulut joka vuosi myös joku muu hoidettava sektori, pahimmillaan jokin iso. Hän toteaa, että projektipäällikkö pystyisi toiminaan paremmin fasilitaattorina sekä tukea muita, jos ei ole muita tehtäviä. Lisäksi viestintä on nykyään muuttunut niin, että niin viestintä, projektidokumentaatio sekä projektitiimin pitäminen kartalla vaatii työtä ja kehittämistä, joka vie myöskin aikaa projektipäälliköltä.

Kun kysyin, voiko kuka vain olla projektipäällikkönä Helsinginkadun Approssa ja onko jotain edellytyksiä, Ahonen toteaa että melkein kuka vain voisi toimia tehtävässä. Hän näkee tärkeinä ominaisuuksina kykynä ottaa asiat haltuun, täytyy pystyä olla jämäkkä, käydä keskusteluja ja olla ymmärtäväinen siihen, että ihmiset ovat eri mieltä ja olla kyvykäs löytämään kompromisseja. Tärkeimpänä hän pitää yleisesti tapahtuman järjestämisessä sen, että koska tapahtuma tehdään kävijöille, niin aina ei projektitiimin mielipiteet ole olennaisia, vaan se miten kävijä asiat kokee.

Zwiers olisi kaivannut omaan projektipäällikkyyteensä enemmän tavoitteita. Limes Ry oli antanut vain yhden tavoitteen, ja se oli kuinka paljon tapahtuman pitää minimissään tuottaa voittoa. Hän totesi, että seuraavalle projektipäällikölle voisi olla hyvä lista erilaisia tavoitteita, joihin hänen tulee päästä. Kysyttäessä hän toteaa, että esimerkiksi kävijämäärä olisi yksi hyvä tavoite. Muuten hän ei koskisi rooliin mitenkään.

Hän nimeää projektipäällikön tärkeäksi ominaisuudeksi stressinsietokyvyn. Hän ei myöskään koe, että sulkeutunut henkilö voisi toimia tehtävässä, sillä se vaatii kykyä kommunikoida ihmisten kanssa nopeasti ja selkeästi. Myös visiointi ja luovuus tulevat esille hänen vastauksessaan.

Simola toivoi ohjausryhmältä tarkemmat raamit projektipäällikön tehtävään. Samanlaista teemaa mukaili Zwiersin toive, että Limes Ry antaisi enemmän tavoitteita projektipäällikölle. Mäntyneva (2016, 22) kirjoittaa ohjausryhmistä, että: ”Ohjausryhmä ottaa kantaa projektin suuntaan sekä seuraa ja mittaa projektin toimintaa ja tavoitteiden saavuttamista. - Se tekee

projektin kannalta tärkeimmät sisällölliset ja taloudelliset päätökset. - ja määrittää projektin tavoitteet ajallisesti, teknisesti/laadullisesti ja kustannuksellisesti.” Vastauksista voidaan päätellä, että ohjausryhmä (Limes Ry:n tapauksessa yhdistyksen hallitus) ei ole toteuttanut omaa rooliaan projektissa tarpeeksi hyvin. Vastauksissa ilmenee kyllä myös, että Simola olisi kaivannut vähemmän ohjausryhmän roolilta ja Zwiers ei tahtonut, että projektipäällikön vapaisiin käsiin toteuttaa tapahtumaa puututtaisiin. Ohjausryhmän roolin merkitys näyttäisi vaihtelevan organisaation ja projektipäällikön mukaan.

Ahonen ei halunnut projektipäällikölle tuplaroolia hallituksen puheenjohtajana sekä aikaa toteuttaa fasilitointia ja viestintää enemmän, ilman että joutuu olemaan vastuussa jostain muustakin tehtävästä. Mäntyneva (2016) kirjoittaaakin projektipäällikön jaksamisesta, delegoinnista sekä siitä kuinka projektipäällikön tulee ratkaista ongelmia ja tukea projektitiimin tekemistä. Kuvassa 2 (Projektipäällikön tehtäviä, Mäntyneva 2016, 38) nähdäänkin, kuinka monta tehtävää projektipäälliköllä itsestään jo on. Ahonen on siis oikeassa, kun hän toteaa, että projektipäällikön tulisi keskittyä pelkästään omaan jo itsessään vaativaan rooliinsa ja tehtäviinsä, eikä hoitaa muita suuria ja vastuullisia tehtäviä samaan aikaan. Omasta kokemuksestani approja järjestäessä voin todeta, että valitettavan usein projektipäällikölle kaatuu tehtäviä vain siksi, että kukaan muu projektissa ei ota sitä omakseen. Kuten Ahonen totesi haastattelunsa aikana, vapaaehtoisilla työntekijöillä ei ole samanlaista sitoutumispakkoa kuin työpaikoilla. Tämä tekee haasteelliseksi saada muut tekemään sellaisia tehtäviä, jotka eivät ole heille mieluisia ja työllistävät lisää.

Niin Simola, Ahonen kuin Zwierskin luettelivat joitakin ominaisuuksia, joita projektipäälliköllä olisi olla hoitaakseen tehtävänsä. Mainittavia asioita ovat mm. persoonallisuus, tiimityöskentelytaidot, jämäkkyys, kompromissihakuisuus, stressinsietokyvykyys sekä kyky kommunikoida ihmisten kanssa selkeästi ja nopeasti. Luvussa 4.1 kerroin ominaisuuksista, joita projektipäälliköllä tulisi olla ollakseen paras mahdollinen tehtävässään. Ominaisuudet ovat luvussa ehkäpä hieman tarkemmin kuvattu kuin haastateltavien mainitsemat, mutta esimerkiksi Mäntyneva (2016) puhui hyvistä viestintä- ja neuvottelutaidoista sekä esiintymistaidoista, ja Kettunen (2006) mainitsi vahvan itsetunnon sekä uskalluksen sanoa ei. Koenkin että sekä projektipäälliköt että projektipäällikyydestä kirjoittaneet henkilöt puhuvat samantyyppisistä ominaisuuksista, vain eri tyylillä kerrottuna. Projektipäälliköiden sekä projektipäälliköksi haluavien olisi hyvä varmasti tarkastella itseään, sekä huomata missä ominaisuuksissa on jo hyvä ja mitä pitäisi vielä kehittää.

Tiedustelin haastateltavia siitä, toiko tapahtuman tekeminen jonkinlaisia valmiuksia johtotehtäviin sekä suosittelisivatko he kokemusta sellaisille henkilöille, jotka haluaisivat johtavaan

asemaan. Kaikki haastateltavat suosittelisivat kokemusta, sekä kokevat sen hyödyttäneen heitä jollain tavalla johtotehtävissä.

Simola mainitsee, että tapahtuman tekeminen ja tiimin vetäminen toi hänelle johtamiskokemusta, sekä toimi malliesimerkinä työelämän tiimissä toimimisesta, kuten tiedon liikkuvuuden hitaudesta sekä joidenkin tiimiläisten huonosta työpanoksesta. Erityisesti hän suosittelee kokemusta tapahtumatuottajille ja restonomeille, ja mainitsee että ainakin Laureassa vastaavana projektipäällikkönä olemisesta on mahdollista saada opintopisteitä. Ei tarvitse myöskään aloittaa tyhjästä.

Ahonen puhuu johtamisen muutoksesta, siitä kuinka ylhäältä alas johtaminen ei ole enää tehokasta. Hänen mielestään uudet sukupolvet tarvitset enemmän tunnejohtamista ja läsnäoloa. Vapaaehtoistoimintaa ei Ahosen mielestä tunnisteta tai kukaan ei sitä mainosta työuralaan, jolloin sitoutuminen ja hyödyt ovat kevyemmät tapahtumaan. Johtajan täytyy siksi toimia enemmän tunteiden, sovittelun ja läsnäolon kautta.

Zwiers oli ensimmäistä kertaa tekemässä isoa projektia projektipäällikkönä, ja hän koki, että oli oppinut erittäin paljon, varsinkin eri ihmisten kanssa toimimisesta. Hän myös oppi näkemään sen, miten vastaavankaltaisia tapahtumia oikein järjestetään. Hän ei myöskään ollut hirveästi kokoustellut elämässään aikaisemmin, ja ilmeisesti niiden pitäminen tuli uutena kokemuksena tapahtuman myötä.

Tämän kysymyksen myötä haastateltavien vastauksista jäi se kuva, että he ovat olleet tyytyväisiä projektipäällikkönä olemiseen ja ovat tunteneet oppivansa jotain johtamisesta (tai muistakin asioista). Vallo & Häyrinen (2016) puhuvatkin monesti siitä, kuinka tuotettu tapahtuma tuottaa arvokasta osaamispääomaa, joka hyödyttää tekijöitä ja organisaatioita. Näitä osaamisia voivat nyt projektipäällikkönä olleet käyttää myös muissa elämänsä osa-alueissa. Organisaatiot, opinnäytetyön tapauksessa RaflaRumba Apron omistajat, Bileinsinöörit Ry sekä Limes Ry saavat jokaisen vuoden tapahtumasta lisää osaamispääomaa dokumentaatioiden ja tehtyjen tapahtumien avulla, joita he voivat hyödyntää tulevaisuuden tapahtumia tehdessään.

Viimeinen kysymys haastattelussa oli täysin vapaa sana. Halusin antaa vielä mahdollisuuden haastateltaville kertoa jostain asiasta, mitä heillä saattoi olla mielessään mutta eivät saaneet sovitettua sitä mihinkään kysymykseen. Nämä vastaukset voivat tuntua hieman irrallisilta, mutta antavat mielestäni erittäin tärkeää tietoa mahdollisista taustatekijöistä, jotka projektipäälliköillä on ollut mielessään.

Simola halusi, että ammattikorkeakoulujen opiskelijakunnat pääsisivät yli alemmuudentunteestaan yliopistomaailmaa kohtaan ja eivät yrittäisi vaikuttaa paremmilta kuin mitä he ovat. Vastauksesta käy ilmi, että tapahtuman omistavien opiskelijakuntien ja ohjausryhmän kanssa

Simolalla on ollut ongelmia tapahtumaa järjestäessään. Hän toteaa, että opiskelijat eivät muutu miksiäkään koulusta riippumatta, ja approt ovat tapahtuma, jonne osallistujat tulevat nauttimaan enimmäkseen alkoholia. Simola lopettaa haastattelun toteamalla, että olisi hyvä, jos projektipäälliköllä olisi enemmän vapautta tapahtuman toteuttamiseen.

Ahonen kertoo lopuksi siitä, kuinka epäkiitollinen rooli projektipäällikkönä oleminen loppujen lopuksi on. Hän mainitsee sen, kuinka projektipäällikkö joutuu holhoamaan ja varmistelemaan asioita, sekä kieltämään ja loppupeleissä jos joku menee pieleen, se on silti projektipäällikön vastuulla. Projektipäälliköiden tulisi pystyä henkisesti ajattelemaan, että kaikki asiat koskevat vain tapahtumaa eikä ole henkilökohtaisia, mikä vaatii henkistä kanttia. Samalla pitää pystyä ottaa vastaan kritiikkiä ja palautetta, ja antaa sitä muille. Hän myös toteaa tapahtuman toteuttamisen suurimmaksi heikkoudeksi niin sisäisen kuin ulkoisen viestinnän, sekä sen että kaikki itsestäänselvätkin asiat tulee pystyä perustella, sillä mukana voi olla ihmisiä, jotka eivät niitä tiedä.

Zwiers aloittaa kertomalla, kuinka hän suosittelee projektipäällikkönä oloa kaikille. Hän kertoo siitä, kuinka ulkomailla ollessaan kesällä hän pystyi silti seuraamaan tapahtumaa ja olemaan vastuussa asioista. Tiimityössä asiat onnistuvat ja ulkoistaminen kuuluu asiaan. Lopuksi hän toteaa, että vaikka hän toimii pomona, niin pomo ei voi tehdä kaikkea.

Simolan kertoma tarina tapahtuman omistajien puuttumisesta työhön ja ilmeisesti liian tiukoista raameista ei anna tietoa siitä, mitä nämä ongelmakohdat ovat olleet. Tapahtuman omistajilla ja ohjausryhmällä on oikeudet valvoa ja ohjata projektin johtamista sekä seurata projektin etenemistä (Mäntyneva, 2016, 21). Näenkin, että Simolan tyytymättömyys ohjausryhmän toimintaan johtuu heidän erilaisista näkemyksistä tapahtumalle sekä mahdollisesti erilaisista arvopohjista. Ellei Simola ole pystynyt vakuuttamaan ohjausryhmää hänen näkökantoistaan, projektiorganisaation hierarkian mukaisesti hänen täytyisi toteuttaa ohjausryhmän tahtoa, vaikka sitten vasten tahtoaan. Kuten Vallo & Häyrynen (2016, 267) toteavat: ”Erityisen tärkeää on, että projektipäällikkö pystyy erottamaan omat mieltymyksensä ja halunsa projektin tavoitteista”. Viime kädessä näkemyseroissa keskustellaan projektipäällikön vaihtamisesta, mikäli tekeminen osoittautuu erittäin ongelmalliseksi.

Ahosen huomiot projektipäällikkyyden epäkiitollisuudesta pitävät varmasti paikkaansa. Johtaminen on taitolaji, ja usein opiskelijatapahtumissa projektipäällikkönä ei ole mikään alan ammattilainen, jolla olisi monen vuoden kokemus tapahtumista. Usein tekijänä on itsekin opiskelija, kuten opinnäytetyössä haastatellut Simola ja Zwiers ovat. Ahonen mainitsee, että omalla asenteella pystyy kestämaan negatiivisetkin asiat. Yksi mikä tuo varmuutta ja henkistä kanttia, on kokemus.

Zwiersin puheet tiimityöstä ja delegoinnista ovat kuin suoraan projektihallinnan oppikirjoista. Kuten Mäntyneva (2016) kertoo, projektipäällikön tulee pitää yllä hyvää ryhmähenkeä, sekä

toimia ryhmän vastuullisena vetäjänä. Tämä koskee myös tilannetta, milloin projektipäällikkö on väliaikaisesti muualla, ellei hänelle ole määritelty sijaista. Kuulostaa hyvältä, että Zwiern on saanut delegoitua töitään oman ajan saamiseksi. Tämä pitää yllä myös projektipäällikön omaa jaksamista.

7 Johtopäätökset

Tutkimuksen aiheena on ollut selvittää, millä tavalla Appro-tapahtumia järjestetään, minkälaiset taustaorganisaatiot niillä on sekä miten niitä johdetaan projektipäälliköiden silmin. Koen saaneeni näihin kysymyksiin vastauksia, ja tässä luvussa aion esitellä johtopäätöksiäni asioista.

Opiskelijatapahtumia järjestetään tuodakseen opiskelijoille yhteenkuuluvuuden tunnetta, viihtymistä sekä mahdollisuuksia kokea yhteisiä kokemuksia (Vainio 2012). Isot, poikkitieteelliset sekä keskeisellä sijainnilla pidettävät tapahtumat toimivat hyvinä keinona tuoda näitä tunteita ja kokemuksia. Suurissa tapahtumissa on potentiaalisesti enemmän mahdollisuuksia tavata uusia ihmisiä. Poikkitieteellisissä tapahtumissa on mahdollista keskustella muiden alojen ja koulujen opiskelijoiden kanssa, joka mahdollisesti monipuolistaa verkostojasi. Keskeinen sijainti tapahtumilla auttaa saavutettavuutta ja saa helpommin osallistujia. Suuret appro-tapahtumat ovat täydellinen esimerkki näistä tekijöistä.

Appro-tapahtumia järjestävät organisaatiot ovat erilaisia keskenään. Monet eri omistajat voivat tuoda ongelmia monen eri organisaation tarpeiden myötä. Yhdistyksissä riskinä on riittävän työvoiman saanti sekä ohjausryhmän ohjauksen taso. Kukaan tapahtumaa järjestävä toimija ei saa palkkaa tapahtuman tekemisestä, sillä ne tehdään vapaaehtoisvoimin, poikkeuksena mahdollinen palkattu projektipäällikkö. ”Tulospalkkio oli tärkeää olla, sillä se motivoi erittäin paljon tekemistä ja ei olisi tullut tehtyä näin hyvää jälkeä ilman tulospalkkion motivaatiota.” (ote Riku Simolan haastattelusta, 2019)

Appro-tapahtumia järjestetään projektityyppisesti. Tapahtumien tekijät vaihtuvat vaihtelevasti joka vuosi, ja projektipäälliköt rekrytoidaan tai valitaan joka vuosi uudestaan. Tämä asettaa projektin omistajille omat vastuunsa, sillä: ”Tapahtuman onnistumisen tae on kiitettävästi toimiva projektipäällikkö” (Vallo & Häyrinen 2016, 266). Projektipäällikön valintaan tulisi siis paneutua ja yrittää saada mahdollisimman motivoitunut ja täysin sitoutunut tekijä. Lisäksi haastatteluista kävi ilmi, että projektin omistajien tulisi olla enemmän tietoisia projektissa tapahtuvista asioista, sekä antaa projektipäällikölle enemmän tavoitteita tukemaan hänen toimintaansa. Toisaalta heidän tulisi antaa projektipäällikölle vapaita käsiä

tapahtuman toteuttamiseen. ”Näin miten se nyt on, eli on hyvin vapaat kädet on toisaalta ihan jees, mutta jotain tavoitteita voisi kyllä olla.” (ote Harry Zwiertsin haastattelusta, 2019).

Projektipäälliköksi voi lähteä kuka vain, mutta hänellä tulee olla tiettyjä ominaisuuksia, jotta työskentely tulee onnistumaan. Mainittuja ominaisuuksia ovat kylmäpäisyys, persoonallisuus, tiimityöskentelytaidot, projektihallinnalliset taidot, kommunikointitaidot sekä kyky olla ymmärtäväinen. Appro-tapahtumissa projektipäällikkönä toimiminen tuo kokemusta johtamisesta, ja se on varsinkin tapahtumatuotannosta kiinnostuneille hyödyllistä. Projektipäällikön tulee olla perillä projektitiimin edistymisestä, tärkeimpinä rooleina olla koordinaattorina, ongelmanratkaisijana sekä viestiä tehokkaasti. Projektipäällikön rooli vie paljon aikaa, eikä hänellä pitäisi olla muita vastuullista tehtävää, jotta hän voi antaa kaiken aikansa tapahtuman toteuttamiselle. Projektipäälliköllä on itsestään jo tarpeeksi useita rooleja sekä tehtäviä. ”Siitä pitäisi päästä pois, ja päävastaavan tulisi hoitaa vain fasilitointia ja muiden tukemista, jolloin saa pidettyä koko homman paremmin käsissä.” (Ote Reetta Ahosen haastattelusta, 2019)

Projektipäälliköllä on useita rooleja, joissa hänen tulla tasapainotella. Hän johtaa tiimiä ja toimii ensisijaisena henkilönä, jonka kanssa ongelmakohdista keskustellaan. Hän on kuin esimies, vaikka ei omaisi virallista esimiesasemaa. Projektipäällikkö vastaa kaikesta projektin toteuttamiseen liittyvistä asioista, ja hänen tulee säännöllisesti tarkastaa projektin etenemistä. Projektipäälliköllä on käytössään edellisten vuosien tapahtumien dokumentointia, joiden avulla hän suunnittelee tulevaa tapahtumaa. Tapahtumilla on omat konseptinsa, ja projektipäällikkö pystyy niiden rajoissa toteuttamaan tapahtuman omalla tavallaan. Konseptin muuttamiseksi tarvitaan tapahtuman omistajan erityinen lupa.

Jokaista projektia toteuttamaan projektipäällikön lisäksi tulee projektitiimi. Tiimin valintatavat voivat erota, mutta lähtökohtaisesti halukkaat henkilöt sekä projektipäällikön entuudestaan tuntevat henkilöt ovat vahvoilla. Jos tiimiin tarvitaan lisää jäseniä, haetaan niitä hakujen kautta. Projektitiimeissä on erilaisia rooleja tapahtuman tarpeiden mukaan. Lisäksi tapahtumapäivänä voi olla mukana talkoolaisia auttamaan tapahtuman toteuttamisessa. Projektin työntekijöitä täytyy motivoida ja heillä tulisi olla hauskaa tehdessään tapahtumaa, jotta he sitoutuvat paremmin tekemiseen eivätkä jätä asioita kesken.

Appro-tapahtumien suunnittelu on aloitettu aloituspalaverilla, jossa käydään läpi pääasialliset tavoitteet ja raamit, kuten kävijämäärätavoite. Koko projektitiimi osallistuu aloituspalaveriin. Suunnittelu ja valmistelu tapahtuu vaihtelevilla tavoilla, mutta jokainen projektin vastuhenkilö hoitaa itsenäisesti omaa tehtävänsä, oli se sitten kierrosbaarien kontaktointi tai

grafiikoiden tekeminen. Projektipäällikkö seuraa asioiden edistymistä niin säännöllisillä palavereilla kuin niiden ulkopuolella viestintäryhmissä.

Tapahtumapäivä alkaa (pakattujen) tavaroiden liikuttamisella tapahtuman aloituspaikalle. Aloituspaikalle saapuvat muut työntekijät ja talkoolaiset, paikka vaihtelee tapahtuman mukaan. Aloituspaikalta osallistujat kulkevat rastikartan kanssa kierroskohteissa, ja niitä suoritettuaan tietyn määrän he palauttavat täytetyn rastikartan jatkopaikkaan. Jatkopaikassa on loppubileet, jonne jääminen on vapaaehtoista. Projektipäällikön tärkein tehtävä tapahtumapäivänä on ratkaista mahdollisia syntyviä ongelmia, sillä hänellä on kaikkein paras tietämys tapahtuman asioista. ”Se oli sellaista tulipalojen sammuttelua.” ”Päävastaava puuttuu ongelmiin jos tulee...” ”Piti valvoa, että kaikki sujuu ja jos tuli joku ongelma niin mulla kun on tieto kaikesta sitten periaatteessa pystyisin selvittämään asian”. (otteita opinnäytetyön haastatteluista, 2019)

Tapahtuman jälkeen pidetään loppupalaveri, jossa käsitellään mahdolliset palautteet ja pohditaan hyvät ja huonot puolet tapahtumasta. Kaikki asiat dokumentoidaan, jotta niitä voidaan käyttää seuraavalla kerralla hyödyksi ja apuna suunnittelussa. Mahdollisesti tapahtumaan osallistuville järjestetään myös jotakin kiitosta, kuten muistamisia tai palkintoja.

Lähteet

Painetut

Vallo, H. & Häyrynen, E. 2016. *Tapahtuma on tilaisuus: Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen*. 5., uudistettu laitos. Helsinki: Tietosanoma.

Martikainen, S. & Ranta, T. 2016. *Turvallinen tapahtuma: Opas oppilaitosten ja korkeakoulujen tapahtumajärjestäjälle*. [Vantaa]: Laurea-ammattikorkeakoulu.

Carroll, J. 2012. *Effective project management in easy steps*. 2nd ed. Warwickshire: In Easy Steps.

Kettunen, S. 2009. *Onnistu projektissa*. 2. uud.p. Helsinki: WSOYpro.

Horine, G. M. 2005. *Absolute beginner's guide to project management*. Indianapolis: Que Publishing.

Mäntyneva, M. 2016. *Hallittu projekti: Jäntevästä suunnittelusta menestykselliseen toteutukseen*. 1. painos. Helsinki: Kauppakamari.

Sirkka Hirsjärvi & Helena Hurme. 2008. *Tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö*.

Sähköiset

Tuunaa Tapahtuma! Opiskelijatapahtumien järjestämisen opas, Mikko Vainio 2012, viitattu 20.11.2019

<https://issuu.com/ammattilainen/docs/tuunaatapahtuma>

Ehkäisevä päihdetyö EHYT Ry, Bileopas: Vinkkejä opiskelijatapahtumia korkeakouluissa järjestäville, 2015

<http://www.ehyt.fi/sites/default/files/bileopas.pdf>

Kielitoimiston sähköinen sanakirja, viitattu 14.11.2019 <https://www.kielitoimiston-sanakirja.fi/netmot.exe?motportal=80>

Turun kaupungin verkkosivut, viitattu 14.11.2019

<https://www.turku.fi/opiskelijakaupunki/info>

Tampereen korkeakoulu yhteisön verkkosivut, viitattu 14.11.2019

<https://www.tuni.fi/fi/tutustu-meihin>

World Student Capital- verkoston verkkosivut, viitattu 14.11.2019

<http://www.worldstudentcapital.fi/fi/etusivu/>

Helsinginkadun Appron verkkosivut, viitattu 14.11.2019

<https://www.helsinginkadunappro.net/#suoritusohjeet>

Hämeenkadun Appron verkkosivut, viitattu 14.11.2019

www.appro.fi

Kauppakadun Appron verkkosivut, viitattu 14.11.2019

<http://www.kauppakadunappro.com/>

Julkaisemattomat

Kirjoittajan neljän vuoden kokemus opiskelija-aktiivitoiminnasta sekä opiskelijatapahtumien tekemisestä.

Kuviot

Kuvio 1: Tapahtumatuotannon osa-alueet ja niiden sisältämät asiat (Vallo & Häyrinen 2016, 192-193).....	11
Kuvio 2: Onnistuneen tapahtuman mallin rakenne (Vallo & Häyrinen 2016, 128)	13
Kuvio 3: Projektipäällikön tehtäviä (Mäntyneva 2016, 38)	15